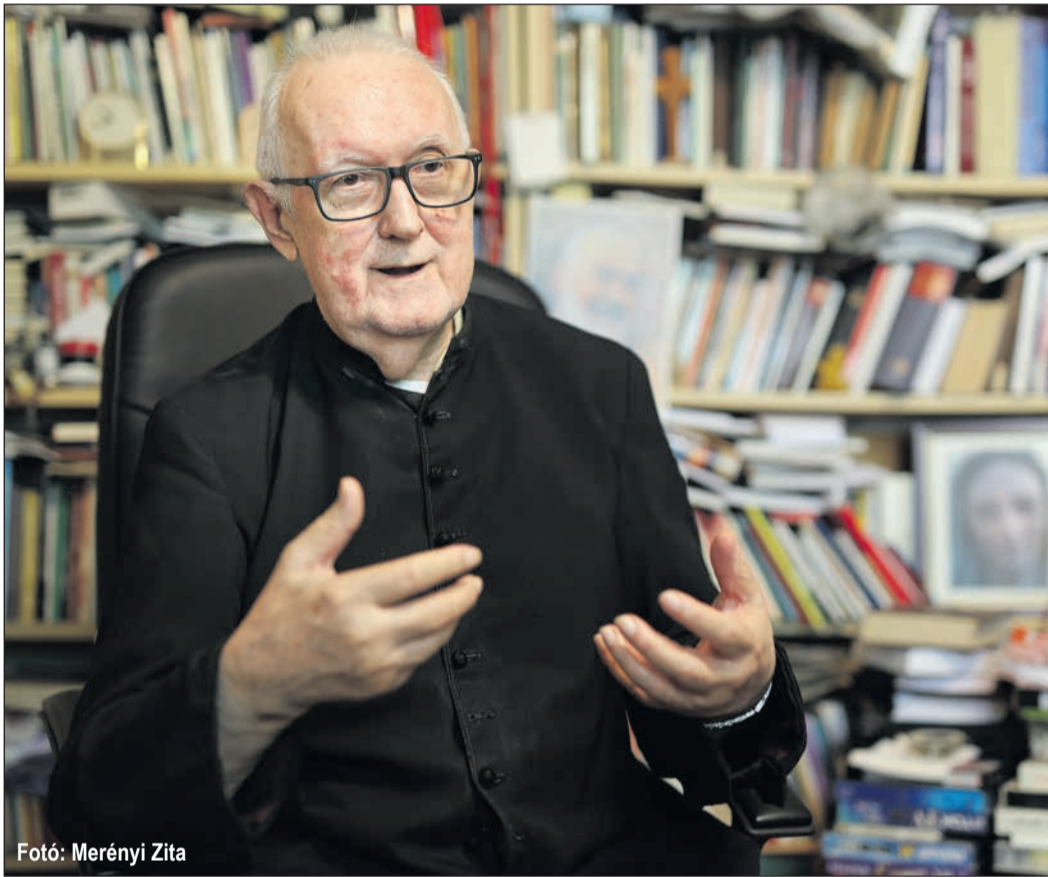

„Örülök, hogy tehettem valamit Jézusért” A gyémántmisés Katona Istvánnal beszélgettünk

Fotó: Merényi Zita

Osztatlan figyelem, kedves közvetlenség, nyugalom, alázat és derű – a 84 éves, pappá szentelésének 60. évfordulóját ünneplő Katona István atyával élmény a beszélgetés. A karizmatikus megújulás lelki atyja, a Szentlélek-szemináriumok magyarországi meghonosítója, gyónató, lelki vezető vall útjáról, a papság feladatáról, az istenkapcsolatról. Elmondja, miért hálás és hogy mit vár a jövőtől.

– Hogyan ünnepelte papsága 60. évfordulóját?

– Megköszöntem a gyémántmisét, hálát adtam, hogy az Úr hatvan éven keresztül vigyázott rám, vezetett, megadta ajándékait. Imádsággal ünnepeltem.

– Hogyan tekint vissza útja kezdeteire? Hivatásválasztását tekintve mennyire volt meghatározó életében a családi háttér?

– Nem volt különösebben meghatározó, átlagos családban nőttem fel. Édesapám mint anyagraktár-vezető a rendőrségen dolgozott, édesanyám háztartásbeli volt. Budapesten, a Bakáts téren laktunk. A nyarakat a nővéremmel a sáregresi rokonoknál töltöttük. Családunk vallásos volt, vasárnaponként együtt mentünk a templomba. A negyvenes évekről beszélünk,

amikor a keresztényeknek még illett templomba járniuk vasárnap.

– Milyen élmények maradtak meg Önben, hogyan találkozott gyerekként az Egyházzal?

– Nem kapcsolódtam szorosan az Egyházhoz. Az elsőáldozásra készülve jártam ugyan hittanra, de szorosabban nem tartoztam semmilyen közösséghez. Én kezdettől fogva olvasni szerettem a legjobban. Kamaszkoromban is inkább a könyvtárba jártam. Hagyó József volt a lelkiatyám, egy nagyon jó lelkű ember. Sokat beszélgettünk vele a hitről, egyféle barátság alakult ki közöttünk. Ő adott a kezembe egy könyvet, amit Bangha Béla írt a magyar szentekről. Ezt olvasgatva kezdett megfogalmazódni a bensőmben, hogy milyen szép papnak lenni. Fel-felmerült bennem, valójában én is ezt szeretném. De valószínűleg más elképzeléseim is lehettek akkoriban, mert a szüleim azt mondták, hogy majd ki fogom nőni az ilyen gondolatokat. Eltűnt az életünket, a papságról nem is beszéltem többet a szüleimnek. Az érettségít követően – a Rákóczi Ferenc Közgazdasági Szakközépiskolába jártam – bejelentettem nekik, hogy a szemináriumba fogok jelentkezni. A szüleim igencsak meglepődtek: nem tiltakoztak, de azt kértek, dolgozzak előtte egy évet, próbáljam ki magam.

(Folytatás a 3. oldalon)

Oklevélátadó ünnepség a Pázmányon

Július 13-án, szombat délelőtt a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának dísztermében tartotta meg a kar a 2023/24-es akadémiai évet lezáró oklevélátadó ünnepségét, melyen megjelent Erdő Péter bíboros, prímás is.

Jelen volt a rendezvényen Puskás Attila, a Hittudományi Kar dékánja, Kuminetz Géza, az egyetem rektora, Birher Nándor, a Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kar dékánja, Szabó Péter elnök, a Kánonjogi Poszt-

graduális Intézet prézese, Odrobina László, a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola megbízott rektora, Hafenschér Károly, az Evangélikus Hittudományi Főiskola képviselője, valamint a hittudományi kar professzorai, oktatói, munkatársai, a diplomát és doktori, illetve habilitált doktori címet szerzett hallgatók hozzátartozói.

Köszöntőbeszédében Puskás Attila dékán idézte Ferenc pápa Veritatis gaudium kezdetű apostoli konstitúciójának bevezető gondolatát: (Folytatás a 7. oldalon)

Keressük a jótett lehetőségét, mint vadászkutya a prédát!

Böjte Csaba a Csillagösvény Missziós Körúton

A Magyar Örökség-díjas Marosszéki Kodály Zoltán Gyermek- és Ifjúsági Kar július 9. és 15. között 11. alkalommal vesz részt a Balatoni Csillagösvény Missziós Körúton. Esténként különböző helyszíneken mutat be szentmisét Böjte Csaba ferences szerzetes a kórus zenei szolgálatával, akik ezt követően koncertet adnak. Július 11-én este a balatonfüredi Koloska-völgyi Csillagösvényre látogattunk el.

(Folytatás az 5. oldalon)

A papszentelés az alázatos szolgálat kezdete

Beszélgetés az ezüstmisés Makkai Lászlóval

Makkai László a Miskolci egyházmegye görögkatolikus papja, pszichológus, lelkipedagógus, a Miskolci Egyetem lelkésze, a Görögkatolikus Felsőoktatási és Kulturális Diákotthon, valamint a Görögkatolikus Roma Szakkollégium igazgatója, a Hungary Helps program lelkivezetője. 2021-ben a Magyar Erdemrend Lovagkeresztjével ismerték el munkásságát. Nős, felesége Makkai Marianna. Két gyermekük született, Domonkos és Janka. Laci atya augusztus 10-én, délelőtt 11 órakor ünnepli ezüstmiséjét Máriapócsán. Ebből az alkalmából beszélgettünk vele.

– A Görögkatolikus Egyházban nem ritkán találkozunk olyan papi dinasztiákkal, ahol több generáción keresztül is apáról fiúra száll a papi hivatás. Önénél is ez a helyzet?

– Egyáltalán nem. Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyéből, Mándokról származom. Négyen vagyunk testvérek, édesapám már sajnos nincs közöttünk. Anyukám még mindig a településen él. Visszatér-

ve a kérdésére: a családból egyedül anyai nagyapám volt görögkatolikus kántor, Tornyospálcan. Amikor a papnevelő intézetbe jelentkeztem, erősen aggódtam is, hogy nem vesznek fel, mert nincsenek görögkatolikus papi felmenőim. Még a parókusom is azt mondta: tegyék meg mindent a felvételin, ami tőlem telik, de egyáltalán nem biztos, hogy elsőre fel fognak venni.

(Folytatás a 9. oldalon)

Helyezzük a szemlélés örömét a birtoklás öröme elé!
Ferenc pápa katekézise
2. oldal

Szentmise a Klinikák Szent Kamill-kápolnájában
3. oldal

A felújítás után újra látogatható Lúcia nővér szülőháza Fatimában
12. oldal

ISSN 0133-1205

9 770133 120548

Helyezzük a szemlélés örömét a birtoklás öröme elé!

Május 29-én a Szent Péter téren tartott általános kihallgatás keretében a Szentatya új katekézissorozatot kezdett, melynek címe: A Lélek és a Jegyes. A Szentlélek vezet Isten népét Jézushoz, a mi reménységünkhöz. Első katekézisében a Ter 1,1-2 szentírási szakaszból kiindulva az „Isten Lelke lebegett a vizek felett” témáról elmélkedett. Az alábbiakban a pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! A mai katekézisszel egy olyan elmélkedéssorozatot kezdünk, amelynek témája: „A Lélek és a Jegyes – a Jegyes az Egyház –. A Szentlélek vezet Isten népét Jézus, a mi reménységünk felé.” Ezt az utat az üdvösségtörténet három nagy korszakán keresztül fogjuk megtenni: az Ószövetségen, az Újszövetségen és az Egyház korszakán keresztül, mindig Jézusra, a mi reménységünkre szegezve szemünket.

Ezekben az első katekézisekben, melyekben az Ószövetségben szemléljük a Lelket, nem „bibliai régészetet” fogunk végezni. Ehelyett annak felfedezésére indulunk, hogy ami az Ószövetségben ígéretként adatott, az Krisztusban teljesen megvalósult. Olyan lesz, mintha a nap útját követnénk hajnaltól délig.

A Szentírás első két versével kezdjük: „Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. A föld pusztta volt és üres, sötétség borította a mélységeket, és Isten lelke lebegett a vizek felett” (Ter 1,1-2). Isten Lelke úgy je-

lenik meg előttünk, mint az a titokzatos erő, amely a világot a kezdeti alakatlan, sivár és sötét állapotából rendezett és harmonikus állapotába viszi át. A Lélek ugyanis harmóniát teremt, harmóniát az életben, harmóniát a világban. Más szóval, ő az, aki végbeviszi az átmenetet a káoszról a kozmoszba, vagyis a zűrzavarból a szépbe és a rendezettségbe. Ez ugyanis a jelentése a görög *kozmosz* és a latin *mundus* szónak is: valami szépet, rendeztet, tisztát, harmonikus jelent. Mert a Lélek a harmonia...

Ez a Léleknek a teremtésben való működésére vonatkozó, még homályos utalás a kinyilatkoztatás későbbi szakaszában válik világosabbá. Az egyik zsolnában ezt olvassuk: „Az Úr szavára lettek az eget, s szája lehelte az ég seregei” (Zsolt 33,6); egy másik zsolnában pedig: „Kiárasztod

Lelket, s újak jönnek létre, és megújítod a föld színét” (Zsolt 104,30).

Ez a fejlődési vonal egészen világossá válik az *Újszövetségben*, mely a Szentléleknek az új teremtésben való közreműködését pontosan azokkal a képekkel írja le, amelyekről a világ keletkezésével kapcsolatban olvashatunk: a galamb, mely Jézus megkeresztelkedésekor a Jordán vize felett lebeg (vö. Mt 3,16); Jézus, aki az imateremként szolgáló felső szobában a tanítványokra lehel, és azt mondja: „Vegyétek a Szentleket” (Jn 20,22), ahogyan kezdetben Isten lehelte Ádáma a lehelte (vö. Ter 2,7).

Pál apostol egy új elemet vezet be a Szentlélek és a teremtett világ kapcsolatába. Egy olyan világmindenségről beszél, amely „söhajtozik és vajódik” (vö. Róm 8,22). A világ az ember miatt szenved, aki „a romlottság rabságá-

ba” vetette (vö. Róm 8,20-21). Ez a valóság közletről és drámaian érint bennünket. Az apostol a teremtett világ szenvedésének okát az emberiség romlottságában és bűnében látja, mely az Istentől való elidegenedésbe sodorta a világot. Ez ma ugyanúgy igaz, mint akkor volt. Látjuk a gyalázatos pusztítást, melyet az emberiség okozott és okoz a teremtett világnak, az emberiségnek különösen az a része, amely nagyobb mértékben képes kizsákmányolni annak erőforrásait.

Assisi Szent Ferenc szép kiutat mutat nekünk, hogy visszatérjünk a Lélek harmóniájához: a szemlélődés és a dicsőítés útját. Ő azt akarta, hogy a teremtményekről dicsőítő ének szálljon fel a Teremtőhöz. Emlékezzünk csak *Naphimnuszára*: „Áldott légy, Uram...!”

Az egyik zsolná (19,2) így szól: „Az eget hirdetik Isten dicsőségét”, de az egetnek szükségük van a férfira és a nőre, hogy hangot adjanak néma kiáltásuknak. A mise „Szent vagy”-ában pedig minden alkalommal elismételjük: „Dicsőséged betölti a mennyet és a földet.” A menny és a föld úgyszólván „terhesek” vele, de szükségük van egy jó bába kezére, aki világra segíti dicsőítésüket. A mi hivatásunk a világban – emlékeztet Szent Pál –, hogy „dicsőségének magasztalása” legyünk (Ef 1,12). Vagyis a szemlélés örömét a birtoklás öröme elé kell helyeznünk. És senki sem örült jobban a teremtményeknek, mint Assisi Szent Ferenc, aki egyetlen teremtényt sem akart birtokolni.

Testvéreim, a Szentlélek, aki kezdetben a káoszt kozmoszá változtatta, azon munkálkodik, hogy ezt az

átalakulást minden emberben végbevigye. Ezekiel próféta által Isten megígéri: „Új szívet adok nektek, és új lelket oltok belétek [...] Az én Lelkemet oltom belétek” (Ez 36,26-27). Mert a szívünk hasonlít ahhoz a sivár, sötét mélységhez, amelyről a *Teremtés könyvének* első versei szólnak. Ellenértés érzések és vágyak kavarnak benne: a test és a lélek érzései. Bizonyos értelemben mindannyian az az „önmagával meghasonlott ország” vagyunk, amelyről Jézus beszél az evangéliumban (vö. Mk 3,24).

Körülöttünk – mondhatni – külső káosz, társadalmi káosz, politikai káosz van: gondoljunk a háborúkra, gondoljunk arra a sok gyermekre, akiknek nincs mit enniük, gondoljunk a sok társadalmi igazságtalanságra, ez a külső káosz. De van egy belső káosz is: mindannyiunk belső káosza. Az előbbi káoszt nem lehet helyrehozni, ha nem kezdjük helyrehozni az utóbbit! Testvéreim, végezzünk alapos munkát: tegyük belső zűrzavarunkat a Szentlélek tisztaságává: Isten hatalma az, ami ezt megteszi, mi pedig nyissuk meg szívünket, hogy megtehesse!

Ebressék fel ezek a gondolatok bennünk annak vágyát, hogy megtapasztaljuk a teremtő Lelket! Az Egyház több mint egy évezrede ajkunkra adta a hozzá szóló kiáltást: „Veni creator Spiritus!” „Jöjj, teremtő Lélek! Látogasd meg elménket! Töltsd be mennyei kegyelemmel az általad teremtett szíveket!” Kérjük a Szentleket, hogy jöjjön hozzánk, és tegyen bennünket új emberre, a Lélek újdonságával! Köszönöm!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

A 2025-ös jubileumra készülve

A szentév célja az életszentség előmozdítása

A Katolikus Egyház a december 24-én kezdődő, „A remény zárandokai” mottóval meghirdetett 27. rendes szentévre készül. A jubileumi év mindelektől Krisztus éve, aki az élet és a kegyelem hordozója az emberiség számára – állapítja meg a jubileumok történetét ismertető szentszéki dokumentum. Az első rendes szentévet VIII. Bonifác pápa hirdette meg 1300-ban.

A katolikus hagyományban a jubileumi szentév rendkívül fontos vallási esemény. Ahogyan Szent II. János Pál pápa a harmadik évezred küszöbén a püspökökhöz, a papokhoz és a hívekhez intézett, Tertio millennio adveniente kezdetű apostoli levelében írta a 2000. év jubileumának előkészítésére: „A bűnbocsánat és a bűnökért járó büntetés elengedésének az éve, a perlekedők közötti kiengesztelődés, a sokféle megtérés, a gyónás és a vezeklés éve” (*Tertio millennio adveniente*, 14. pont). A jubileumi év a szolidaritás, a remény, az igazságosság és az Isten szolgálatára való elköteleződés éve, örömben és békében a testvérekkel. A jubileumi év mindenekelőtt Krisztus éve, aki az élet és a kegyelem hordozója az emberiség számára – állapítja meg a jubileumok történetét ismertető szentszéki dokumentum.

A szentévek eredete az Ószövetségig vezethető vissza. Mózes törvénye különleges évet, a „nagy örömnévét” írta elő a zsidó nép számára: „Szenteljétek meg az ötvenedik esztendő, és hirdessetek felszabadulást az országnak minden lakosának! Legyen az nektek örömnév: hadd jusson hozzá újra mindenki a birtokához, és hadd térjen vissza mindenki a

nemzettségéhez. Örömnév legyen számotokra az ötvenedik esztendő! Ne vessetek és ne arassátok le, ami az aratás után kihajtott; a metszeten szőlőt ne szüreteljétek le! Mert örömnév az, tartásotok szentnek! A mezőről egyétek annak termését! Az örömnév ebben az esztendőjében jusson hozzá újra mindenki a birtokához” (Lev 25,10-14).

A kürt, amellyel a különleges, az Úrnak szentelt év kezdetét hirdették, egy kos szarvából készült, héberül „Jóbel” – e szóból származik a „jubileum” szó. A jubileumi évben visszaadták a földet korábbi tulajdonosainak, elengedték az adósságokat, felszabadították a rabszolgákat, és pihentették a termőföldet. Az *Újszövetségben* Jézus úgy jelenik meg, mint aki beteljesíti az ősi jubileumot, minthogy azért jött, hogy „hirdesse az Úr kegyelmének évét” (Iz 61).

A jubileumi évet nemcsak azért nevezik szentévnak, mert ünnepélyes szent ritusok, szertartások kísérik, hanem azért is, mert az egyik célja az életszentség előmozdítása. Azt hivatott szolgálni, hogy megszilárdítsa a hitet, elősegítse a szolidaritás cselekedeteit és a testvéri szeretetközösséget az Egyházban és a társadalomban. A szentévek célja, hogy a híveket a Krisztusba, az egyetlen Üdvözítőbe vetett hit őszintébb és következetesebb megvallására hívja és ösztönözze.

A rendes jubileumi év egy előre meghatározott időponthoz kapcsolódik, a rendkívüli szentévet valamilyen különösen fontos esemény miatt hirdetik meg. A rendes szentévek egy-egy teljes évig tartanak. A rendkívüli jubileumi évek szokása a 16. századra nyúlik vissza, bár mikor tarthatják őket; időtartamuk

rövidebb is lehet, akár néhány napra is korlátozódhat. A Katolikus Egyház eddig 26 rendes szentévet ünnepelt. A Ferenc pápa által „Remény zárandokai” mottóval meghirdetett 2025-ös jubileum a 27. rendes szentév lesz.

Az első rendes szentévet 1300-ban VIII. Bonifác pápa rendelte el az Antiquorum habet fida

relatio kezdetű bulájával – hogy megszilárdítsa a pápaság tekintélyét és a kereszténység egyetemességét, egyben erősítse a lelkeség, a megbocsátás és a testvériség szellemiségét az uralkodó gyűlölettel és erőszakkal szemben. A 13. század utolsó éveiben egyre érezhetőbbé vált az igény a keresztények körében, hogy az ősi hagyományoknak megfelelően a centenárium az egyetemes megbocsátás, a kiengesztelődés éve legyen. VIII. Bonifác pápa bullájában egyetemes jubileummá nyilvánított minden századik évet. A hír hallatára, hogy a centenárium évében mindazok, akik valóban megbánják és meggyónják vétkeiket, megszabadulnak bűneiktől és büntetésüktől, amennyiben elzárándokolnak a Szent Péter- vagy a Szent Pál-bazilikába, zárandokok hatalmas tömegei érkeztek Rómába. A teljes búcsú elnyeréséhez a rómaiaknak harminc alkalommal kellett ellátogatniuk a bazilikákba, a megszabottól érkezett zárandokoknak tizenöt alkalommal.

Az első jubileum zárandokai között volt Dante Alighieri, Cimabue olasz festőművész, valamint Giotto is. A jubileumok a kezdetektől a kereszténység nagy eseményeinek bizonyultak, de egyben arról is tanúságot tettek, hogy a hitélet olyan valóság, amely képes befolyásolni az adott kor társadalmi és kulturális életét. Az előző, 26. nagy jubileumi szentév különleges jelentőséggel bírt – a 2000. év jubileuma a dicsőítés és a hálaadás nagy imája kívánt lenni Isten Fia megtestesülése és az általa véghez vitt megváltás ajándékáért.

Szent II. János Pál pápa a Tertio millennio adveniente kezdetű apostoli levelében foglalta össze az ezredforduló szentévének jelentőségét, kiemelve, hogy arra a nemzedékre, amely a múlt század utolsó éveiben született, és amely az új évezred első nemzedéke, hárul a feladat, hogy Krisztus továbbra is jelen legyen korunkban és azt követően is.

„A világ és az Egyház jövője azé a fiatal nemzedéké, mely ebben a században született, s a következőben lesz felnőtte, s lesz az új évezred első nemzedéke. Krisztus odafigyel a fiatalokra, miként arra az ifjúra figyelt, aki föltette neki a kérdést: »Mi jót kell tennem, hogy örök életet legyek?» A fiatalok a földön mindenütt és minden helyzetben kérdéseket tesznek föl Krisztusnak: hozzá mennek, őt keresik és újra meg újra kérdezik őt. Ha képesek lesznek követni az utat, melyet ő mutat nekik, örömeiket fogják találni abban, hogy azért fáradozzanak, hogy Krisztus jelen legyen a következő században és az azt követőkben, egészen a világ végezetéig.» Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.«

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican News

„Örülök, hogy tehettem valamit Jézusért”

A gyémántmisés Katona Istvánnal beszélgettünk

(Folytatás az 1. oldalról)

A csepeli kőolajipari vállalat pénzügyi osztályára kerültem könyvelői munkakörbe. Egy évet töltöttem ott, utána már nem szoltam otthon, hanem egyszerűen beadtam a felvételi kérelmem Esztergomba.

– Milyen papi példa lebegett a szem előtt, voltak-e kedves szentjei, s ha igen, mi volt az, ami megragadta Önt bennük?

– Hagyó József atya volt számomra a példakép. Az ő kedvessége, vidámsága, közvetlensége. Én magam zárkóztam ember voltam, nehezebben tudtam feloldódni. Ebben segített Jóska atya hozzáállása, aki mindig mosolygósan fogadott, tréfálkozott velem, így jobban meg tudtam nyílni előtte. A szentek közül Szent Ferencre figyeltem fel a legkorábban, majd a Bangha-könyv szentjeinek élettörténete hatott rám. A könyv a magyar történelem során üldözésnek, támadásnak kitett sorsokat mutatott be. Több ilyen életrajz is megérintett, főleg egy-egy adott szereplő hősi kitartása a hite mellett.

– Hogyan élte meg a seminarista éveit?

– Kezdetből fogva pozitívan. Készültünk a papságra, miközben vidámság, lendület vett minket körül. Másod-harmadévben érintett meg minket igazán, hogy miben is élünk. Tanárunk volt László Gábor és Kabar Sándor, mindketten a Regnum Marianum tagjai. Egyszer csak eltűntek. Suttogva járt körbe a hír, hogy börtönbe kerültek. Bennem akkor vált valósággá, mit jelent az egyházüldözés, felismertem, mit élnek át a regnumi atyák. Aztán néhány kurzustársunkat (Balás Bélát, Alberti Árpádot) is kitiltották a szemináriumából. De aztán végül egy év kihagyással vissza tudtak térni közénk.

– Látva ezeket a körülményeket, volt félelem önben?

– Volt, de éreztem a kihívást is. Annál inkább izgalmas papnak lenni, minél nagyobb kockázat van benne, és ez csak tovább erősítette a vonzódásom a papi életformához.

– Milyen tervekkel indult neki a papságának?

– 1964-ben került sor a felszentelésre. Nagy volt bennem a lendület, hogy az ifjúsággal foglalkozzak, táborozni vigyem őket, házakhoz járjak ki hittant tanítani. Az első állomáshelyem Nagyoroszi lett, ahol nagyon kedves, nyitott emberek közé kerültem. Rögtön be tudtam illeszkedni közéjük. Másfél év után helyeztek Budapestre, a Batthyány téri Szent Anna-templomba. 1970-ben börtönbüntetésre ítélték a regnumi papi működésem miatt. Tizennyolc hónap után, 1971 decemberében amnesztiával szabadultam a gyűjtőfogházból. Vissza tudtam kerülni a Szent Annába, ahol összesen hét évet szolgáltam.

– Mi vezetett a börtönbüntetéshez?

– Folyamatos megfigyelés alatt álltam, ahogy ez kiderült számomra a kihallgatásomon. Végig fotózták a nyomozók például, ahogy a pályaudvaron hátizsákkal indulunk táborozni a fiatalokkal. Három hónapon át tartott a kihallgatás. Öt-hat órán át vallattak, azt kellett volna beismernem, hogy bűnös vagyok, mert meg akartam „dönteni” a népköztársaságot. Ezt nem tettem meg, mondván, én a papi munkámat végeztem, és nem érzem magam bűnösnek. Kemény és idegölő időszak volt. De velem volt Jézus, és segítségével kibírtam. Utána kerültem a gyűjtőfogházba, hozzám hasonló, politikai elítéltek közé. Négyen voltunk a cellában. Kínosni nem kínoztak bennünket, a bezártság nem volt elviselhetetlen a számomra, csupán ki kellett bírnom. A többiek tisztelettel viszonyultak hozzám mint paphoz. Elfogadták. Nem estem kétségbe, nem hatott rám negatívan a börtön. Azt mondhatom, örömmel szolgált, hogy tehettem valamit Jézusért. Az volt az eszményünk, hogy Érte mindent hajlandóak vagyunk feláldozni, így az Úr megadta azt a kegyelmet, hogy el tudtuk viselni.

– Miután visszakerült a plébániai életbe – Szent Anna-templom, Szent Rita Plébánia, majd huszonöt év a Ferenciek terén –, mire helyezte a hangsúlyt szolgálatában?

– Az volt a célom, hogy jobban elmélyüljek a szentmisében, az igehirdetésben. Sokat olvastam hozzá. Szerettem volna úgy prédikálni, hogy az megérintse az emberek szívét. Emellett erősítettem a családlátogatásokat, így kialakítottam egyféle egyensúlyt

a papi tevékenységek között. Az Úr különleges kegyelme volt, hogy a nyolcvanas években elindíthattam a *Marana Tha* című újságot. Ennek megtöltéséhez kellett a külföldi kapcsolatok is, az osztrák *Rundbrief* vagy az amerikai *New Covenant*. Felfigyeltem arra, hogy amerikai közösségeket hogyan alakítja a Szentlélek kiáradása. Mi lesz Európával? – tettem fel a kérdést. Kezembe került Suenens bíboros *Új pünkösd?* című könyve. Még mindig nem tudtam, hogyan tovább. Egy kedves takarító ismerősöm beszélt nekem arról, hogy részesült a Szentlélek örömeiben. Ez az élő tanúságtétel indított el. Imacsoportot hoztam létre. A tagok nyitottak voltak, befogadták a tanítást. Kaptam egy imafüzetet Amerikából, és megszerveztem az első Élet a Lélekben szemináriumot.

– Legendások voltak a Ferenciek terén tartott homíliái. Miről kell szólni egy jó prédikációnak?

– Fontos, hogy összefüggést keressünk a mindennapi élet és az Úr Jézus jelenléte, szeretete között, hogy felfedezzük, Jézus meggyógyítja az ember szívét, gazdagabbá teszi. Nem szabad a hitet csupán eszmerendszerként kezelni, sokkal inkább meg kell találni az étellel való kapcsolatát, és megkeresni azokat a pontokat, ahol meg tudjuk élni a szeretetet a mindennapokban.

– Vallja, hogy a lelki növekedés feltétele az állhatatosság, a fegyelem test és szellem felett, míg a karizmatikus lelkiélet a lelkesedésre helyezi a hangsúlyt. Nem lát ebben némi feszültséget?

– A nyolchetes szeminárium formába önti a tanítás anyagát, és hangsúlyozza, hogy az érintettség mellett ki kell alakítani egy imarendet, a szentmisét be kell építeni a napirendünkbe, és rendezni kell az életünket, hogy minél inkább Isten akarata szerint cselekedhessünk. A Szentlélek eljövetele mély érzelmeket is jelent, amit csatornázni kell. Nem elég csak átélni, hanem meg is kell fogalmazni, hogyan lehet ezt átváltani a cselekvésbe. Fontos, hogy ne csak felszínes érzelmekben jelenjen meg a hatás, hanem konkrétan foglalmazzuk meg magunknak, hogyan szeretnénk élni, hogyan segítsünk másokon, hogyan adjuk tovább hitünket. A megújulást

a belső lelki sebek begyógyításával kell elősegíteni. Ezért jöttek létre a gyógyulásért imádkozó csoportok. A lelki sebek akadályozzák ugyanis, hogy az ember kitartson a Szentlélekben való életben. A sebzett emberre könnyen rá tud zuhanni valami, depresszió, szomorúság, a sebek újra felszakadnak, és ilyenkor az ember hajlamos inkább visszavonulni. A gyógyító szeminárium abban segít, hogy az emberi szív nyitottabbá váljon, hogy erőteljesebben legyen képes megélni a Szentlélek működését.

– Ön szerint mi az, amire a leginkább szüksége van a mai világban élőknek?

– Az alapok lényegében megmaradtak, de a világ nyomása egyre jobban szétzilálja, szétszórta teszi az embert. Mindig probléma a mélyebb imaélet, a komolyabb odafigyelés, a belső önátadás hiánya, és az, hogy nem vagyunk képesek felismerni a Szentlélek vezetését életünkben.

– Mi az, amiért hálás, és mit kér Istentől az Ön előtt álló útra vonatkozóan?

– Hálás vagyok minden olyan fiatalnak, aki tanúságot tett a hitéről, elköteleződéséről, Isten szeretetéről. Hálás vagyok, hogy ezt merték megvallani, ez nagyban hatott rám. Élő valóság a Szentlélekkel való találkozás, amikor egyik napról a másikra átalakul valakinek az élete. A Lélek

csodája ez az átalakulás: előző nap még fűtyültek az egészre, most pedig naponta járnak szentmisére és élnek meg a hitüket. A jövőmet illetően azt szeretném, hogy egyszerűbbé váljék az élet, hogy ne kelljen másra koncentrálnom, mint arra, hogyan lehet mindinkább Jézusból építkezni – ez maga a jövő.

– Miben látja ma a papság előtt álló kihívásokat? Mit üzen a most papi hivatásra készülőknek?

– A világiasság eléggé megterheli napjainkban a papi hivatást; olyan kérdésekkel, életfilozófiával fordulnak hozzájuk a hívek, hogy miért kell betartani például az erkölcsi parancsokat, minek kell vasárnap templomba járni, vagy megtagadni önmagunkat. Az emberek valójában nem értik, mit jelent a krisztusi eszmény, mi az evangélium, mit vár el az embertől az elköteleződés. Ez mintha elveszett volna az emberek tudatából. Bizonyos értelemben ma még nehezebb papnak lenni, mint volt az egyházüldözés korában. Nincs az igazságot meghallani akaró fül, nincs, aki meg is akarná azt valósítani. A Szentlélek változatlanul fontos szereplője a papi életnek. Az lenne a jó, ha nem a körülöttük lévő sokféle szétszórtságra, a mindennapi életben tapasztalható világiasságra gondolnának, hanem minél összeszedettebb és elkötelezettebb imaéletet élhetnének.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

Július 9-én, Lellisi Szent Kamill ünnepé közeledtével György Alfréd kamilliánus szerzetes, provinciális és Szeidel Péter, a budapesti Örökimádás-templom igazgatója mutatott be búcsú szentmisét a Semmelweis Egyetem (SE) Külső Klinikai Tömbjének Központi Betegellátó Épületében kialakított Szent Kamill-kápolnában.

A szentmise elején Szeidel Péter köszöntötte a kamilliánus provinciális, kiemelve, ezen a helyen az Úr szeretetét szeretnék tolmácsolni a betegek felé. György Alfréd a kamilliánus lelkiséghez, családhoz tartozó orvosokat, ápolókat köszöntötte, külön Szathmári Miklós orvosprofesszort, akinek annak idején „megszületett a szívében a kápolna ötlete”. A provinciális bevezetőjében kitért arra is, hogy a búcsú alkalmával „búcsúzunk a bú-

Krisztus arca ott van a betegben

Szentmisét mutattak be a Klinikák Szent Kamill-kápolnájában

neinktől”, megtisztítjuk a lelkünket. A szentmisét az összegyűlt imaszándékokon kívül felajánlották a dolgozókért, a betegekért és a Kárpát-medencében élő kamilliánusok jövőjéért, hiszen százhusz év után éppen most zárják be a bécsi kolostort; a magyar alapítás, a nyíregyházi kolostor pedig jövőre lesz harmincéves.

A Szent János apostol leveléből való szentlecke a szeretetről szólt, aki maga az Isten. Szent Máté evangéliumából az Embert fia eljövételéről hallottunk: Jézus aszerint ítéli meg az embereket, hogy kik azok, akik adtak neki enni, inni, befogadták idegenként, hiszen ott volt a legkisebbekben. „Egy karizma mindig ajándék – emelte ki prédikációja elején György Alfréd,

aki az idén ünnepli kamilliánus fogadalmának huszonöt éves jubileumát. – Nem én találtam meg a karizmát, hanem a karizma talált meg engem.” Mint mondta, a fogadalmi szöveg-

A provinciális arról is beszélt, hogy az evangéliumban Jézus azt mondja: „Amit a legkisebbekkel tettetek, velem tettétek.” A legkibírhatatlanabb betegben is ott van Jézus – hangsúlyozta, majd megosztotta egy személyes meghatározó élményét ezzel kapcsolatban. Amikor kispapként Olaszországban élt, egy demens bácsit fürdetett, ápolt rendszeresen, aki meglehetősen agresszív volt. Már meg sem ismerte a közvetlen hozzátartozóit. A halála előtt éppen rózsafüzért mondtak érte, amikor a bácsi Alfrédra mosolygott, a nevével szólította. Felismerte őt, majd saját családtagjait is. Mindenkitől elkészönt, ragyogott és boldog volt, az agresszióknak nyoma sem volt rajta.

Isten Szent Kamillt a sebében fogta meg, az ő lelki-ségének az alapja: nem tökéletesnek kell lennünk, nem kell mindent kibírunk. Az a mi erősségünk, hogy merünk gyengékké lenni, hogy elfogadjuk a megbocsátást, a reményt. Szent Kamill életpéldája által végül arra biztatott a provinciális, merjünk álmodni, kérni, ne féljünk csalódnai, majd felállni, bízni és kapaszkodni. Ha a karizmában vannak nehézségek, ha bizonytalanok, idegesek vagyunk, akkor is ragaszkodjunk Istenhez, aki gyógyít ebben a helyzetben is.

A szentmise végén elimádkozták Anton Gots kamilliánus szerzetes imádságát a betegek gyógyulásáért, és miután György Alfréd a szent közbenjárását kérve az ereklyével megáldotta az egybegyűlteket, elénekelték a *Szent Kamill-himnusz*t.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

A BIBLIA ÜZENETE

A pásztori szolgálat irgalmas cselekedete

Mk 6,30-34

„Atya! Nagy az én bajom. A gyerekek nem járnak templomba, és az unokát sem kereszteltetik meg.” Lelkipásztorként gyakran halljuk ezt a keserű panaszt. Valóban nagy fájdalom, amikor valaki úgy érzi, hogy a hitet nem tudta átörökíteni a következő nemzedékre. Ebben a fájdalomban ott lehet az önvád, a bosszankodás a világ hitetlensége miatt, az értetlenkedés és az aggodalom, hogy mi lesz így a fiatalokkal. „Micsoda céltalanságot, biztos pontok nélküli bolyongást jelent a hitetlenség...”

A vasárnap olvasmánya a pásztorok felelősségére hívja fel a figyelmet: „Jaj a pásztoroknak, akik veszni hagyják és szétszélvezik legelőm juhait!” Az evangélium pedig úgy mutatja be Jézust mint pásztor, akire a tömegek vártak: „Amikor kiszállt, és látta a tömeget, megesejt rajtuk a szíve. Olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok.” A pásztor a túlélés, az élelemhez és vízhez jutás, valamint a biztonság záloga. Nem véletlen, hogy már az Ószövetség népe is várja az igazi pásztor, Jézus pedig úgy jelenik meg, mint ennek a várákosnak és vágyakozásnak az örök beteljesítője.

„Megesejt rajtuk a szíve.” A pásztori szolgálat itt egyenlő az irgalmasság egyik cselekedetével, a másik személy megmentésének, életvezetésének szolgálatával. Valóban van arról tapasztalat, amikor egy elveszett személy szinte felkiált a segítő szóért, a vezetésért, amely kivezeti őt a tágasságra, a tápláló legelőre,

és megvédve őt a veszélyektől. Jézus, figyelmeségében, megértve az embereket, ezt a vágyat teljesíti be. Ugyanakkor nem erőszakolja rá magát követőire. Meghagyja szabadságukat, hogy maguk döntsenek, követik-e őt vagy sem. Amit azonban neki mint pásztornak meg kell tennie, megteszi. Kimondja, sőt még inkább kortársai elé éli az igazságot, de nem agítál, nem győzködi az embereket. És leginkább észreveszi, milyen kérdéssel, szükséggel mennek hozzá az emberek, mihez szorulnak az irgalmasság cselekedetére.

Visszatérve eredeti példánkhoz, a vallásosság vagy a hit átadását többféleképpen közelíthetjük meg. Tekinthetjük úgy, mint egy hagyomány továbbadását, az „így szoktuk, ezért csak így helyes” szokásjogát, vagy az „én tudom, mi a jó a másoknak” felfogását, de egy érték átadásaként, sőt az irgalmasság cselekedetként is, amely irányt, jövőt, tágasságot, életet, táplálékot és védelmet nyújt. Ha sikerül valakit megnyerni a hitnek, az mindig öröm, de tudatosítani kell, hogy nem csak rajtunk múlik. A hit mindig a kegyelem ajándéka: pusztán emberi erővel lehetetlen átadni. Amikor pedig kudarcok élnek meg a továbbadás sikertelenségét, mindig álljon előttünk Jézus példája, aki soha nem kényszerítette az embereket arra, hogy kövessék őt. A fájdalmas tapasztalat valamit megsejtet Isten saját valóságából, aki vonz a jóra, miközben meghagyja az ember szabadságát.

Dobszay Benedek OFM

„
A hit mindig
a kegyelem ajándéka:
pusztán emberi erővel
lehetetlen átadni.
Amikor pedig
kudarcok élnek
meg a továbbadás
sikertelenségét,
mindig álljon előttünk
Jézus példája

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (29.)

A Bizánci Egyházban Illés prófétának július 20-án templomi ünnepet szentelünk, őt magát pedig a szent elnevezéssel illetjük. Ennek oka nyilvánvalóan az, hogy Jézus többször említi őt az evangélium hirdetése folyamán; Keresztelő Jánost is hozzá hasonlítja. Emellett az is igaz, hogy amikor „a törvény és a próféták” emlegetéséről van szó a *Szentírásban*, akkor a törvényt Mózes képviseli, a prófétákat pedig Illés. Mindezek mellett azonban érdekes, hogy Mózesnek nincs külön ünnepe az egyházunkban, csak Illés prófétának.

Az ünnep liturgikus szövegei között a két fő énekben ugyanazt a szókapcsolatot találjuk. Illést „második előhírnöknek” nevezik. A tropáiban így szól ez: „Krisztus eljövételének második előhírnöke”. A konták pedig egészen hasonlóan fogalmazzák: „Isteni nagy dolgoknak második előhírnöke”. Hogy miért kapja a „második” elnevezést Illés? Világos a magyarázat. Azért, mert az „első” és legnagyobb próféta Keresztelő Szent János. Annak ellenére van ez így, hogy időrendileg az ószövetségi próféták közül ő az utolsó, mintegy hivatkozva az Ó- és az Újszövetség között. Am maga az Úr Jézus mondja róla: „asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál” (Mt 11,11). Tehát nála nagyobb nem lehet, s ezért „csak” a második előhírnök Illés, bár időrendben ő a korábbi. S a próféták közül egyedüli, aki külön templomi ünnepet kap.

Mindkét említett énekünk „előhírnöknek” nevezi a „próféták kitűnőségét”, a „dicső Illés prófétát”, illetve a „Szent Illést”. Kinek és minek az előhírnöke ő? Erre is megvan a válasz, mégpedig az *Ószövetségben*. A Seregek Ura ezt mondja: „Ime, én elküldöm nektek Illést, a prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek és meg ne verjenek a földet átokkal” (Mal 4,5-6). – Tehát magának az Úr Jézusnak, illetve az ő második és dicsőséges eljövételének az előhírnöke ő. Ugyanakkor feltűnő, hogy Keresztelő

Jánossal kapcsolatban is hasonló szöveget ír az evangélium: „Izrael fiai közül sokat megtérít Urukhoz, Istenükhöz. Ő maga Illés szellemével és erejével előtte fog járni az Úrnak, hogy az apák szívét fiaik felé fordítsa, az engedetleneket az igazak okosságára térítse, s így a népet előkészítse az Úrnak” (Lk 1,16-17). Jézus pedig ezt mondja Jánosról: „ha tudni akarjátok, ő Illés, akinek el kell jönnie” (Mt 11,14). Mindazonáltal liturgikus szövegeinkben általában Keresztelő János „az Úr tisztas és dicső prófétája és előhírnöke”.

Az úrszínváltás eseményében – amit augusztus 6-án ünneplünk – Illés is megjelenik Mózes mellett: „Ime, megjelent neked Mózes és Illés, és beszélgettek veled [Jézussal]” (Mt 17,3). A liturgikus hagyomány szerint itt a törvényt és a prófétákat képviselték, amint előbb már szó volt róla. Illés nagy volt a próféták közt, bár sem írása, sem könyve nem maradt fenn. Szentként és az Úr második eljövetele előhírnökeként tiszteljük. Ezért jogos, hogy liturgikus szövegünkkel így fordulunk hozzá: „könyörögj érettünk a mi emberszerető Urukhoz!”

Ivancsó István

JÚLIUS 21., ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP

(Brindisi Szent Lőrinc áldozópap és egyháztanító, Dániel, Daniella) – Jer 23,1-6 (Az Úr összegyűjti országában a választott nép elszórt fiait, mint a jó pásztor az elszédelt juhokat.) – Ef 2,13-18 (Krisztus, a mi békességünk, a két népet önmagában eggyé tette.) – Mk 6,30-34 (Jézus megértő szeretettel fordul az emberekhez, mert olyanok, mint a pásztor nélküli juhok.) – **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 227 – EE 551, Ho 227 – EE 143, Ho 119 – EE 596, Ho 274 – EE 361.

JÚLIUS 22., HÉTFŐ – SZENT MÁRIA MAGDOLNA ÜNNEPE (Magdaléna) – En 3,1-4a vagy 2Kor 5,14-17 – Jn 20,1.11-18

JÚLIUS 23., KEDD – SZENT BRIGITTA SZERZETESNŐ, EURÓPA TÁRSVÉDŐSZENTJE ÜNNEPE (Lenke) – Gal 2,19-20 – Jn 15,1-8.

JÚLIUS 24., SZERDA – ÁRPÁD-HÁZI SZENT KINGA SZŰZ, SZERZETESNŐ EMLÉKNAPJA (Krisztina) – Jer 1,4-10 – Mt 13,1-9.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Papi kézföltételem által

„A papokat az Isten népe iránti szolgálatuk természetéből kifolyólag megilleti az áldások végzése, különösen azoké, amelyek a szolgálataikra bízott közösségre vonatkoznak” – fogalmaz az *Áldások könyve* (Általános irányelvek, 18b). Bár áldást minden istenhívó mondhat az Úr segítségét kérve embertársaira, a papi szolgálatnak kiemelt része ennek a közbenjárásnak a gyakorlása. A pap és az egyházi közösség életében ezek közül kiemelkedő és meghatározó esemény, amikor egy frissen szentelt vagy egy szentelési jubileumát ünneplő pap a szentmisét követően ad ünnepélyes áldást.

A szertartáskönyvek számos szöveget közölnek, amit az ünneplő pap alkalmazhat. Találunk ezek között általános formulát: „Papi kézföltételem által, a Boldogságos Szűz és védőszentjeitek közbenjárására minden égi és földi áldással áldjon meg titeket az Atya, a Fiú és a Szentlélek” (Szentelések és áldások, 11. fejezet)

Emellett számos olyan áldást is találunk (Szentelések és áldások, uo., *Áldások könyve*, 1274.), amit eredetileg Szent Pál apostol leveleiben olvashatunk (Róm 15,13; Fil 4,7; Kol

2,2; 3,15-16; 1Tessz 3,12-13; 2Tessz 2,16-17). A szentírási szövegeknek ez a bősége jó lehetőség arra, hogy a felszentelt pap magáévá tegye, memorizálja és szolgálata során használja az *Írásban* fellelhető áldásmondásokat. Kézföltétele által váljon az áldás igéje látható szóvá (verbum visibile), amikor Isten népének, Krisztus testének tagjai közbenjárását és imádságát kéri.

Az általános áldások mellett sajátosan az alkalomhoz illő szövegeket is találunk itt, amit az újmisé pap szentelő püspöke, szülei és testvérei, illetve az életében meghatározó lelkipásztorok és hittanárok fölött mondhat.

A papszentelést követő évben végzett újmiséken az adott nap liturgikus szövegeit ajánlatos alkalmazni. A papi jubileumokra – ha azok hétköznapra esnek – a *Római misekönyv* a papokért (932.), a pap önmagáért (933.), szentelési évfordulón (935.), az egyházi szolgálatban élőkért (936.) vagy hálaadásként (990.) vehető votív misekönyörgéseket kínál, amelyek alkalomhoz illő olvasmányok is választhatók.

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

Szent Anna és Szent Joachim

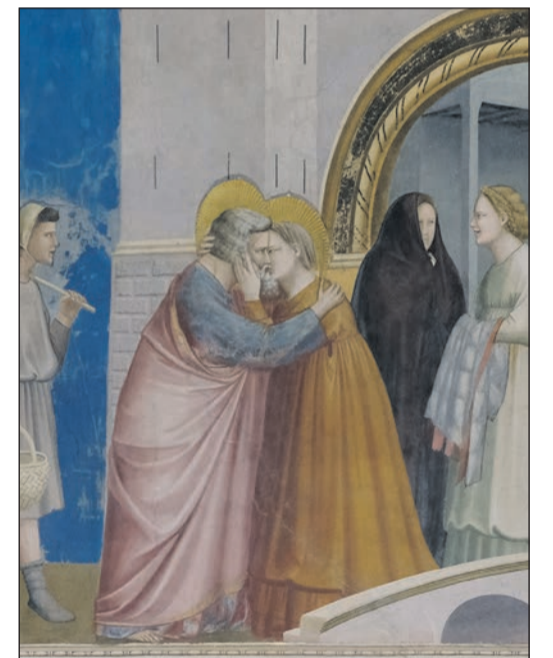
Július 26.

Az újszövetségi könyvek semmit sem mondanak Szűz Mária szüleinél. Néhány névvel találkozunk a rokonságból, de a szülők nevét nem tudjuk. Egy II. századi apokrif irat szerint Annának és Joachimnak hívták őket. A legenda szerint viszont Szent Anna szüleit Stolanusnak és Emerenciának nevezték, és Betlehemben éltek. Anna a Názáretben élő Joachimnak lett a felesége, mindketten Júda nemzetségéből és Dávid házából származtak. Húsz éve éltek már együtt, de nem született gyermekük. Vagyonukat három részre osztották: egy részt maguknak tartottak meg, egy másikat a templomnak és a papoknak adták, a harmadikat pedig szétosztották a szegények között.

Gyermektelenségük fájdalmát csak fokozta, hogy a templomszentelés ünnepére felmentek Jeruzsálembe, és Joachim áldozati ajándékot akart felajánlani, de a pap visszautasította azzal az indokkal, hogy bűnös kézből nem fogadja el. Joachim házasságának terméketlenségét ugyanis bűnössége nyilvánvaló jelének látta.

Gyermektelenségük fájdalmát csak fokozta, hogy a templomszentelés ünnepére felmentek Jeruzsálembe, és Joachim áldozati ajándékot akart felajánlani, de a pap visszautasította azzal az indokkal, hogy bűnös kézből nem fogadja el. Joachim házasságának terméketlenségét ugyanis bűnössége nyilvánvaló jelének látta.

A legenda azt is tudni véli, hogy Anna még élt, amikor a Szent Család Heródes halála után visszatért Egyiptomból, és így megláthatta a

gyermek Jézust. Lelkét angyalok vitték Ábrahám kebelére, amikor pedig az Úr Jézus felment a mennybe, őt is a mennyországba vezette.

Szent Anna és Szent Joachim ünnepe a XIII-XIV. században terjedt el Európában, annak az érdeklődésnek a következtében, amellyel Krisztus emberi természete és emberi valósága felé fordultak a hívők. Ez az érdeklődés a kereszties háborúkból visszatért lovagok elbeszélései nyomán alakult ki, és kiterjedt Jézus rokonságára is. Az ünnep dátuma egy templom felszentelésének évfordulójából adódott. A régi hagyomány ugyanis úgy tartotta, hogy Mária Jeruzsálemben született, és Anna asszony háza a Betesda-tó közelében állt. Az V-VI. században e feltételezett születési hely fölé bazilikát építettek, s ennek szentelési napja volt július 26-a.

L.K.

A hét liturgiája

B év

JÚLIUS 25., CSÜTÖRTÖK – ID. JAKAB APOSTOL ÜNNEPE (Krisztof) – 2Kor 4,7-15 – Mt 20,20-28.

JÚLIUS 26., PÉNTEK – Szent Joakim és Szent Anna, a Boldogságos Szűz Mária szülei emléknappja (Anikó, Anita) – Jer 3,14-17 – Mt 13,18-23.

JÚLIUS 27., SZOMBAT – Szent Charbell Makhlof áldozópap emléknappja (Olga, Árvácska) – Jer 7,1-11 – Mt 13,24-30.

JÚLIUS 28., ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP (Gyöző, Szabolcs, Viktor) – 2Kor 4,42-44 (Elizeus próféta húsz árpanyérral jóllakítja a népet, sőt még marad is belőle.) – Ef 4,1-6 (Egy az Úr, egy a keresztség azok számára, akik egybetartoznak Krisztusban.) – Jn 6,1-15 (Jézus hirdeti az evangéliumot, és a csodálatosan megsaporított kenyérral táplálja az embereket.) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 221 – EE 551, Ho 221 – EE 150, Ho 116 – EE 598, Ho 214 – EE 280.

Keressük a jótett lehetőségét, mint vadászkutya a prédát!

Böjte Csaba a balatoni Csillagösvény körúton

(Folytatás az 1. oldalról)

Balatonfüred fölött húzódik a Koloska-völgy, kincseket rejtve. Az elsőt azonnal megérezzük: az autó hőmérsége 40 fokról percek alatt „lezuhan” egészen 33 fokig. Az erdei út végén csodálatos látvány fogad: patakpart, Kisjézus-szentély, a fák lombjain átszűrődő fények.

Több száz ember gyűlt össze szabadtéri szentmisére a mesebeli környezetben, akik Böjte Csabával fotózkodnak, dedikáltatják a megvásárolt könyveket és a Marosszéki Kodály Zoltán Gyermek- és Ifjúsági Kar CD-it.

A szentmise előtt néhány szót váltunk a ferences szerzetessel, aki elvezet a Gyermek Jézus szentélyéhez, és közben elmondja, hogy Erdélyben Szovátán, Sóvidéken a szegény iskolanővérek hozták létre az énekkart. „Azt látom, a közös éneklés, egy kórus nagyon komoly pedagógiai segédeszköz: a gyerekeket önuralomra, fegyelmre, igényességre tanítja. A nővérek sok évvel ezelőtt kaptak egy szép telket az Egyháztól, de nem volt pénz, hogy építsünk rá valamit. Mondtam nekik, hogy énekből, imából, jókedvből majd fészket rakunk a kórusnak. Egy kedves ismerősünk, Barna Tamás úr szervezte meg, hogy Balaton-környéki településekre eljőjünk. Én miséztem, a gyerekek énekeltek. Amit az emberek akartak, a gyerekek kötényébe belerakták. Az első évben kiöntöttük belőle az épület alapjait; a ház már készen áll.”

Böjte Csaba elmondja azt is, hogy a Balatoni Csillagösvény Missziós Körút minden évben felölel valamilyen témát. „Volt, hogy a csíksomlyói Szűzanya-szoborral, Szent László-eréklyéjével vagy a Kisjézussal jöttünk el ide.” Idén Szent Ferenc ereklyéjét hozták el a 800. évfordulón, „egy darabcskát a ruhájából”.

A Koloska-völgy egyedülálló abból a szempontból, hogy egy Kisjézus-szentély fogadja a látogatókat. „Sokan kérik, imádkozzunk azért, hogy szülessen végre gyerekek – folytatja Böjte Csaba. – Létrehoztunk itt egy szentélyt, ahol a zarándokok imádkozhatnak a gyermekáldásért. Minden évben egy-két-három olyan kicsit keresztelek meg, akiknek a szülei itt könyörögtek ki a kegyelmet, hogy megszületheszenek. A Csillagösvény körút során minden évben kijövünk imádkozni a Koloska-völgybe, a Gyermek Jézus szentélyébe.”

A ferences szerzetes az ünnepi szentmise elején is ezekkel a gondolatokkal köszöntötte a családokat, érdeklődőket. „Pár éve az erdészek jóvoltából jött létre ez a kis ferences hely, ahová imádkozni járunk a gyermekeinkért, hogy megszülessenek, hogy sikerüljön olyan szépen és jól nevelni őket, mint ahogyan a Boldogasszony Szűz Mária nevelte Szent Fiát. Szent Benedek ünnepén az ő közbenjárását is kérjük, és Szent Ferenc atyáét is a

gyerekeinkért, unokáinkért, megszületettekért és meg nem születettekért.”

A Szent Máté könyvéből vett evangéliumban, melyet Fodor János balatonfüredi plébános olvasott fel, arról hallottunk, hogy mindaz, aki elhagyja Jézusért otthonát és a földi dolgokat, százannyit kap és elnyeri majd az örök életet. Böjte Csaba OFM szentbeszéde elején elmondta: a kilenc állomásból álló balatoni Csillagösvényen egy-egy Szent Ferenckel kapcsolatos gondolattal elmélkednek végig. Várpalotán a rendalapító istenkapcsolatáról, Balatonszentgyörgyön a munkához való viszonyáról volt szó, Keszthelyen Szent Ferenc közösségépítése került a középpontba. „Ma ebben a gyönyörű katedrálisban, ahol igazi márványoltárunk van, Szent Ferenc szegénységét, anyagi javakhoz való hozzáállását elmélkedjük végig.”

Böjte Csaba Jézus szavait idézte: „Ne gyűjtsetek a földön kincset!” A mai világban a szakemberek figyelmeztetnek a klímakatasztrófára, arra, hogy felemészítjük a környezetünket és elpazaroljuk az anyagi javainkat. Mi a megoldás? Szent Ferenc az egyszerűséget, a szegénységet helyezte középpontba, „a szegénység úrnőjének a lo-vagja akart lenni”. Meggyőzte

az emberiséget, hogy könnyebb hátizsákkal jobban lehet haladni – magyarázta.

Jézus Krisztus nem elvenni akar, nem lemondást akar; azt szeretné, hogy magasabb értékeket tűzzünk ki magunk elé – hangsúlyozta a ferences szerzetes. – Jézus tudja, hogy az ember szeret kapni. Megtölti hallal a tanítványok hálóját. Péter azt mondja neki erre: „Távozz tőlem, mert bűnös ember vagyok!” Jézus az emberek halászává teszi a tanítványokat, tehát nem elvesz tőlük, hanem többet, értékesebbet ad nekik. Ugyanígy a hamis mammonból minket is maradandó értékekre hív, melyeket a rozsdá nem mar meg, a moly nem rág szét. A „vatikáni valuta”, a jócselekedetek, az irgalmas

szeretetből vállalt tetteink nem veszítik az értéküket; olyan kincsek, melyek megmaradnak az örök életre.

„Itt van egy anyuka öt gyerekkel, a kedves férjével. Most már a munkatársunk. 1994-ben kicsi gyerek volt, akkor fogadtuk be. Nem tudom, mennyit költöttünk rá, elvégezte a tanítóképzőt is. Azt a pénzt, ha megspóroltam volna, a rozsdá szétrágtam volna, de amit a »gyerekbőrbe« fektettünk, az kamatozik. Nézem a gyerekeit, és örvend a lelkem” – mondta Böjte Csaba, majd hozzátette: Merjünk jók lenni, jót tenni, szeretetben élni! Bízunk a holnapban, fogjuk meg egymás kezét mosollyal, jó szóval, jó tanáccsal!

A ferences szerzetes rámutatott arra is, hogyan kell

keresni az alkalmat a jócselekedetekre. „Olyanoknak kell lenni, mint a vadászkutya, akinek jár az orra, keresi a prédát az erdőben, és ha megérzi, mer meg akarja kaparintani! Ugyanígy kell nekünk keresni, hol tehetnénk valami jót Isten dicsőségére, népének javára.”

Ezzel kapcsolatosan elmondott egy személyes történetet. „Ausztráliában voltam hosszú évekket ezelőtt. Idősoththonban látogattuk a betegeket. Egy bácsi megfogta a kezem,

többek között Bárdos Lajos *Angyaloknak királynéja és Hej, igazítsad* című kórusműve, Karai József *Estéli nótázása és Ugrótánca*. A lányok egyénileg vagy csoportokban jobbágytelki, gyergyói, szovátai és gyimesi népdalokat énekeltek ritkán hallott, autentikus előadásmóddal, korukat meghazudtoló érett hangon. Műsorukat a régi székely himnusz és Giulio Caccini *Ave Mariája* zárta. Az ifjúsági kart Nagy Éva Vera SSND (Boldogasszony iskola-nővér), Czako Gabriella karnagy, Lokodi Emőke és Sebestyén Dósa Eszter vezényelte, zongorán Lokodi Lehel kísérte. A kórus minden koncertre más és más műsorról készült.

A missziós körút további állomásai a következők: 12-én Balatonalmádiában a Zenepavilonnál volt este hat órákor szentmise és koncert; 13-án este hat órákor Siófokon a Szent Lőrinc-templomban, 14-én 10.30-kor Balatonfűzfőn a Jézus Szíve templomnál. 15-én este hat órákor pedig Zircen a ciszterci apátsági bazilikában lesz szentmise és nagyszabású koncert. Lokodi Emőke kérdéssünkre elmondta, az ötven tagú Marosszéki Kodály Zoltán Gyermek- és Ifjúsági Kar Szovátáról érkezett. A kórusba több faluból járnak a gyerekek. Hétközben szólampróbájuk van, míg szombatoként a Kodály Zoltán Népfőiskolán, a Marianum házban közös próbát tartanak.

A Csillagösvény Missziós Körút keretében nyolc helyszínen koncerteznek esténként. Délutánként próbálnak és különböző programokon vesznek részt, és természetesen mindennap jut idő fürdeni a Balatonban is. „Ma a gyerekek Tihanyba hajóztak, ahol levendulaszappant készítettek. A szállás Balatonfűzfőn van, az Öveges József-kollégiumban, amiért külön hálásak vagyunk.”

A kórus vezetői, Nagy Éva Vera és Czako Gabriella, mindketten elhivatott zenepedagógusok. „Hat éves voltam, amikor megismerkedtem velük; nagyon megszerettem a zenét általuk – folytatja Emőke –, így úgy döntöttem, hogy zenepedagógus leszek, ugyanúgy, mint a nővérem. Most mindketten velük együtt dolgozunk a népfőiskolán, teljes állásban.” A kórus minden évben másnak gyűjt. Volt, hogy hátrányos helyzetben lévő kórustárs házfelújítására segítettek bele, középiskolás lányok iskoláztatását támogatták vagy a Népfőiskola fenntartását fedezték az adományokkal, de előfordult olyan is, hogy az egyik kórustag leukémiás osztálytársának ápolására gyűjtöttek. Idén a hátrányos helyzetű társak és ismerősök tanulmányait szeretnék segíteni – mondja Lokodi Emőke, egymás után sorolva a példákat arra, hogyan lehet valóban jól kincset gyűjteni a földön, hogy az az örök életre is megmaradjon.

A szentmise után koncert adott a kórus. Felcsendült

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Ternyák Csaba érsek megáldotta a felújított zaránki templomot

Az Egri Főegyházmegye támogatásával és állami forrásból megújult a Szent Imre herceg titulusú zaránki katolikus templom, amelyet szentmise keretében Ternyák Csaba érsek áldott meg.

A szentmise előtt Urbán László polgármester köszöntötte Ternyák Csaba egri érseket és a társadalmi élet, közelet jelen lévő képviselőit. Ezt követően a zaránki gyermekek adtak kis műsorst.

A szentmise elején a főpásztor örömeinek adott hangot, hogy a kívül-belül megújult templomban ünnepelhetnek a hívőkkel, majd megáldotta az oltárt, az épületet. Homíliájában a prófétaságról elmélkedett Ternyák Csaba érsek. Az evangélium Jézus názáreti látogatását vetíti elé, amikor az ott élők hitetlenségét kell megtapasztalnia – mondta a főpásztor. – Jézus azt mondta magáról, nem vetik meg a prófétát, csak a hazájában. Prófétaként beszél magáról, ehhez kapcsolódik az olvasmányban Ezékiel próféta története, aki azt a küldetést kapja, hogy menjen az emberekhez, azért, hogy tudják meg: próféta van közöttük.

A próféta nem jós, jövőmondó, hanem olyan ember, aki Isten nevében beszél, azt az üzenetet közvetítve, hogy Isten szereti, felemeli az emberiséget, bár az elesettek kegyelmi bűnei vannak – hangsúlyozta az egri érsek. – Ez a mai emberre is érvényes, s ezért szükségünk van a kegyelemre, hogy bűneinktől megszabadulva halál adjunk.

Jézus nem törvényekre akar elsősorban elvezetni bennünket – a hit élő kapcsolat Istennel. Ez több mint a pusztá elfogadás, tele van szeretettel, bizalommal. Ennek a szeretetkapcsolatnak egyre inkább élővé kell válnia bennünk az imádság révén, a szentségek kegyelmi ereje által, kezdve a keresztségben történt újjászületéssel, amikor Isten gyermekei lettünk – emlékeztetett az érsek.

„Köszönjük meg az Úrnak, hogy újra és újra csodákat küld nekünk! Ilyen csoda ez a gyönyörűen megújult templom is, itt a falu köz-

pontjában. Ez egy viszonyítási pont. Nemcsak a szépsége miatt, hanem amiatt, hogy itt lakik valaki. Itt lakik az Isten, és ő legyen viszonyítási pont az életünkben is” – emelte ki szentbeszédében az egri főpásztor.

A szentmise végén Versler Sándor plébániai kormányzó köszönetét fejezte ki a főpásztornak, hogy több ütemben főegyházmegyei támogatást kapott a templom felújításának ügye; köszönetet mondott továbbá a magyar államnak, az önkormányzatnak és a híveknek a

nagylelkű adományokért. Ternyák Csaba érsek méltatta Versler Sándor plébániai kormányzó erőfeszítéseit, amellyel a templom megszüpítésének ügyén dolgozott.

A főpásztor a szentmise után megáldotta a Zaránki település első írásos említésének 750. évfordulója alkalmából állított emlékművet.

A zaránki Szent Imre herceg római katolikus plébániatemplom felújítása több ütemben valósult meg, több év alatt. A templom megszüpítését Szőke József plébános kezdeményezte a tető és a torony homlokzatának felújításával. Az épületen végzett további munkálatok Versler Sándor plébániai kormányzó koordinálásával történtek. 2021 augusztusában kezdődött a templom külső és belső homlokzatának felújítása. A belső térben az aljzatot teljesen kicserélték, a padok is megújultak, és felújították a kereszti stációkat is.

**Forrás: Egri Főegyházmegye/
Bérczessy András**

Fotó: Szent István Televízió/Vozáry Róbert

A Sarlós Boldogasszony-templom búcsúját ünnepelték Siófokon

Július 7-én, vasárnap ünnepelték a siófoki Sarlós Boldogasszony-templom felszentelésének százhuszadik évfordulóját. A templom búcsúünnepén Varga László kaposvári megyéspüspök mutatott be szentmisét, amelyen több olyan pap is jelen volt, aki korábban plébánosként vagy káplánként szolgált az egyházközségben.

A szentmise elején Tomanek Péter plébános köszöntötte a jelenlévőket.

A siófoki plébános elmondta: a 17. században már állt itt egy fatemplom, amelyet idővel kinőtt a közösség, s mivel az állapota is megromlott, helyette kőtemplomot építettek, amelyet 1737-ben, Sarlós Boldogasszony napján szenteltek fel. A templom az úttal párhuzamosan állt, a mai templom helyén. Később, amikor már az is kicsinek bizonyult, lebontották, majd megépítették a jelenlegi templomot.

A szentmise prédikációjában a gyengeségekben rejlő erőről beszélt Varga László püspök. Senki sem szereti, ha a betegség, a sebezhetőség legyengíti és erőtlenné teszi. Azt várjuk Istentől, hogy ha imádkozunk, megtartjuk a parancsokat és templomba járunk, akkor gondoskodik az anyagi biztonságunkról, az egészségünkéről, és segít megvalósítani az ambícióinkat, a terveinket. Igért-e ilyet nekünk Jézus? Ő nem ígért ilyesmit. Természetesen igaz, amit Jézus mond: „kérjétek, és kaptok!” Kell imádkoznunk, s kell kérnünk a biztonságot, az egészséget s a többi, de amit megígért, az az, hogy velünk van minden nap a világ végéig. Még nem ismertük fel, hogy mekkora biztonságot jelent ez számunkra.

Amikor ez a templom épült, az Egyház sokkal nagyobb biztonságnak örvendett ebben az országban és Európában, mint a mostani időkben. Később a diktatúrák nem törték össze az Egyházat, mely az üldöztetés által megerősödött. Korunkban az Egyház sokkal inkább a gyengeségét mutatja. Sokan elhagyják a Katolikus Egyházat, kiürülnek a szemináriumok. Napjainkban fel kell fedoznünk a gyengeségekben rejlő erőt, amiről Szent Pál a korintusiaknak írt. Amikor az Egyház elkezdte a misszióját, az Úr Jézus Krisztus semmi mást nem adott garanciául. Sem pénzünk nem volt, sem informatikai kapcsolataink, sem kommunikációs le-

hetőségeink. Nagyon hamar elkezdtek üldözni bennünket, s mégis folyamatosan növekedett az Egyház. Miben volt az ereje? Jézus megígérte, hogy elküldi a Szentlelket. A kezdetek Egyházában a keresztyéneknek meg kellett tanulniuk ráhagyatkozni a Szentlélekre.

Korunkban az Egyház a gyengébb oldalát kell, hogy megélje. Sok ponton vesztesre állunk, nincs becsületünk, a médiumok ugrásra készen várják, hogy újabb és újabb botrányokat leplezzenek le, s ha sikerül, akkor azonnal közhírré teszik. „Az gondolom, hogy nekünk is fel kell fedoznunk azt az erőforrást, amelyet a kezdetek Egyházában, majd a kétezere éves történelmünk során újra és újra felfedeztünk: a köztünk lévő Szentlelket.” – emelte ki a főpásztor. Mindannyian Krisztus testének vagyunk a tagjai. Ez azt jelenti, hogy mély egymásrautaltságban kell élnünk, mert a test minden tagja rászorul a többi tagra. Krisztus odaadta magát az Eucharisziában, a kenyérben és a borban. Ez az eucharisztikus remény az, ami kétezer éve megtart bennünket, akármilyen gyengék és üldözöttek voltunk is.

Idén hagyományteremtő céllal megalapították a Siófoki Plébániáért díjat. Az elismeréseket Tomanek Péter plébános adta át. Az elismerésben az alábbi személyek és közösségek részesültek: a ferences szegénygondozó nővérek, Stollené Kárpáti Teréz, Kürti Eszter, Pappné Erzsébet, Deliné Kenedy Anikó, Sziájtó Teréz, Kókai Irén, Fábian Sándor, Réti Gyula, Meggyes Gábor, Mészai István, Szalay Miklós és Klára, valamint Vörös Ferenc és Vörös Ferencné.

**Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk**

A Szombathelyi Egyházmegye is csatlakozott a katolikus szociális és gyermekvédelmi fórumhoz

A Szombathelyi Egyházmegye is csatlakozott a Katolikus Szociális és Gyermekvédelmi Szakellátásokat és Szolgáltatásokat Fenntartók Fórumához. Az erről szóló megállapodást július 9-én írták alá Szombathelyen, a püspöki palotában.

Vajda Norbert, a Katolikus Szeretetszolgálat főigazgatója, a fórum elnöke a szerveződéssel kapcsolatban elmondta, hogy az tulajdonképpen az Egyház szociális módszertani intézménye. Székely János szombathelyi megyéspüspök kiemelte: a keresztség lelkiségből fakadt, hogy a keresztyének mindig tettek az idősekért, gyermekekért, rászorulóknak. Ennek oka, hogy a keresztyén hit lényege az Isten és a felebarátaink iránti szeretet. Az Egyház hitelességét nagyban gazdagítja, ha a szociális és gyermekvédelmi területen is aktív vagyunk – indokolta az együttműködéshez való csatlakozást.

Marx Gyuláné, az egyházmegyei idősotthonok referense reményét fejezte ki, hogy a fórum jóvoltából élettelenek meg az intézmények és szervezetek közötti kapcsolatok.

A nap során Székely János megyéspüspök társaságában a Katolikus Szeretetszolgálat munkatársai látogatást tettek a szombathelyi Ezüsthíd Integrált Szociális Intézményben.

A Katolikus Szeretetszolgálat, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és az ÁGOTA Közösség 2024 áprilisában hozták létre a Katolikus Szociális és Gyermekvédelmi Szakellátásokat és Szolgáltatásokat Fenntartók Fórumát. Az ünnepélyes aláírás során mindhárom intézményvezető kifejtette, hogy a fórum elsődleges célja az együttműködés, a közös gondolkodás és a közös érdekvédelmi rendszer kialakítása.

A Katolikus Szociális és Gyermekvédelmi Szakellátásokat és Szolgáltatásokat Fenntartók Fóruma mint országos szakmai érték- és érdekszövetség a katolikus fenntartók össze-

fogását tartja feladatának. Ennek része az új szakmai módszerek és szolgáltatási formák folyamatos megismertetése a katolikus szociális és gyermekjóléti alapellátási, gyermekvédelmi szakellátási szolgáltatókkal, intézményekkel. A fórum tagjai kiemelten fontosnak tartják az állami szereplőkkel történő szoros szakmai együttműködést, továbbá vállalják az egészségügy és a további társaságok képviselőivel való szakmai konzultációk szervezését és megvalósítását. Ehhez a fórumhoz csatlakozott most a Szombathelyi Egyházmegye, mely közel 700 rászorulóknak nyújt szociális és gyermekvédelmi ellátást napi szinten, valamint több mint 800 embernek ad munkát.

A Szombathelyi Egyházmegyehez kapcsolódó intézmények száma jelenleg 96. Iskoláik, óvodáik 17 településen, 27 telephelyen végzik feladataikat, emellett egy működő és egy készülőben lévő tanoda, egy épülő bölcsőde foglalkozik a gyerekekkel és a fiatalokkal. Négy idősotthont tart fenn az egyházmegye, fogyatékkal élők és pszichiai betegek részére támogatott lakhatást biztosít, és a karitászműködésében 680 pszichiai betegnek, szenvedélybetegnek és megváltozott munkaképességű személynek nyújt alapszolgáltatást nappali ellátás és közösségi szolgálatok révén.

**Forrás és fotó:
Szombathelyi Egyházmegye**

Nyári szentmisék Balatonakarattyán, a honvédségi üdülőben

Mint minden évben, az idei nyári főszezonban is szentmisét tartanak vasárnaponként reggel 9 órakor Balatonakarattyán, az MH Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központban a Katolikus Tábortörzspüspökség lelkészei. Az első szentmisét július 7-én Berta Tibor dandártábornok, katolikus tábortörzspüspök celebrálta.

Megtelt a balatonakarattyai Hotel Aranyhíd oldalában kialakított imaterem-kápolna vasárnap reggel, az idei első nyári szentmisén. Berta Tibor püspök homíliájában Ezékiel próféta könyvéből idézve kiemelte: az Isten embere legtöbbször törekeny, gyöngé. Még a szentekben is van valami gyöngeség, és mégis ő rajtuk keresztül – mint ahogy mirajtuk keresztül is – akar szólni az Isten az emberhez: a feleséghez a férjhez, a férjhez a feleséghez, a gyermekhez a szülőnek, a szülőhöz a gyermeknek keresztül. Isten azt szeretné, hogy valamiképpen megértjük az ő gondolatát, persze ez egyáltalán nem egyszerű – emlékeztetett a püspök. – A nagy igehirdető, Szent Pál apostol – aki, ahogy a Korintusiaknak írt második levélben fogalmaz: hogy a nagyszerű kinyilatkoztatás elbizakodottá ne tegyen, tövist kaptam testembe, a sátán anyagát, hogy arcul verjen, és el ne bizzam magam – is bevallja, hogy Isten ereje a gyöngeségében nyilvánul meg.

„Hiszem azt, hogy nagyon sokakban megvan az a törekvés, hogy ez valamiképpen meg tudjon valósulni. Pontosan azért, mert az Isten képmására alkotott emberben megvan az a vágy, hogy az Isten embere legyen, aki megpróbál az ő gondolataival élni ebben a világban és eszerint szemlélni a teremtet világot” – hangsúlyozta Berta Tibor. Hozzátette: mikor itt megadatik egy kicsit, hogy megpihenjünk a nyárban, akkor nagyon fontos, hogy engedjük,

hogy ez valóban pihenés legyen. Nem olyan könnyű ez a mai világban, mert azt hisszük, hogy amikor a pihenésről van szó, akkor vagy a teljes téltlenség állapotában kell lennünk, vagy éppen ellenkezőleg, akkor is kell valamit csinálnunk. A pihenés valójában egy nagyon aktív rácsodálkozás az egész emberi világra, ami körülöttünk van, és akkor nem ér bennünket az a család, hogy néha fáradtabbak vagyunk, mint a pihenés előtt. Ha rá tudunk csodálkozni arra a világra, amiben vagyunk, akkor az azt mutatja meg nekünk, aki ezt a világot létrehozta. A prófétaság azt is jelenti, hogy megpróbálunk Isten gondolatait szerint élni, és eszerint látni ezt a világot. Találkozhatunk Jézussal a szentmisében, a szentáldozásban, és ez a találkozás adja meg nekünk azt az erőt, amivel tovább tudunk menni, amivel az Isten gondolatait el tudjuk vinni egymáshoz, és megadja nekünk azt az erőt is, amivel föl tudjuk ismerni a másik emberben az istenképmást.”

A HM Katolikus Tábortörzspüspökség lelkészei a nyári főszezonban, augusztus 25-ig minden vasárnap reggel 9-kor várják szentmisére az üdülő vendégeit, valamint augusztus 15-én, csütörtökön és augusztus 20-án, kedden.

**Forrás és fotó:
Katolikus Tábortörzspüspökség**

Keltsük fel az olthatatlan vágyat a tenger végtelensége után!

Oklevélátadó ünnepség a Pázmányon

(Folytatás az 1. oldalról)

„Az igazság öröme azt a végső vágyakozást fejezi ki, amely minden ember szívét nyugtalanná teszi, amíg csak nem találkozik Isten világosságával, nem lakozik ebben a világosságban, és nem osztja meg azt másokkal. Az igazság ugyanis nem elvont eszme, hanem Jézus, az Isten Igéje, akiben az élet az, ami az emberek világossága.” Puskás professzor kifejtette: a most végzett hallgatók, illetve a habilitált doktori címet elnyert teológiai tanárok hosszú éveken keresztül dolgoztak Krisztus igazságának munkatársaként, és minden biztonnal az igazság megismerésének és átadásának „az égő vágya” vezette őket, amelyről a Szentatya beszél – mondta a hittudományi kar dékánja, és lelki útravalóul idézte Antoine de Saint-Exupéryt, *A kis herceg* íróját: „Ha hajót akarsz építeni, ne azzal kezd, hogy a munkásokkal fát gyűjtesz, vagy szó nélkül kiosztod közöttük a szerszámokat, és rámutatsz a tervrajzra! Ehelyett keltsd fel bennük az olthatatlan vágyat a tenger végtelensége után!”

Köszöntötte a megjelenteket Kuminetz Géza, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora is. Kiemelte: a szent tudományok művelése kiemelkedő helyet foglal el a tudományok univerzumában, mivel egyedülálló módon fejleszti minden képességünket, sokoldalú intelligenciánkat.

Az ünnepi beszédekét követően került sor a diplomák és a licenciatok oklevelek átadására: 2024-ben összesen 43-an teljesítették az oklevél megszerzéséhez szükséges követelményeket. Közülük négyen licenciatok fokozatot, hatan katolikus teológus MA diplomát, tízen hittanár-nevelőtanár MA diplomát, hatan katolikus közösségszervező BA oklevelet, négyen katekétá-lelképítési munkatárs BA oklevelet,

tizenhárom hit- és erkölcsoktató szakirányú oklevelet szereztek.

Ezután következett az új doktorok avatása. Képviselőjükben Koronkai Zoltán SJ olvasta fel Kuminetz Géza rektorának a doktorra avatásukat kérelmező szöveget. Ezt megelőzően a jelöltek esküt tettek, hogy mindenkor hűségesek lesznek a Katolikus Egyház törvényes

előírásaihoz, a tudomány és az igazság szolgálatának szentelik magukat. Az egyetem rektora öt személyt avatott teológiai doktorra: Koronkai Zoltán Istvánt summa cum laude, Ádám Miklóst magna cum laude, Mészáros Barnabást cum laude fokozattal. Kánonjogi doktorra pedig Sereghy Noémi Xéniát magna cum laude, Fazakas Attilát magna cum laude fokozattal.

A doktorraavatás után került sor a habilitációs oklevelek átadására. A 2023/24-es tanévben hárman habilitáltak a hittudományi karon katolikus teológiából, vallástudomány tudományágon: Kajtár Edvárd, a PPKE Hittudományi Karának nyilvános rendkívüli tanára, Linczenbold Levente, az Egri Hittudományi Főiskola docense és Odrobina László, a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola megbízott rektora.

Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita

Határon átívelő lelkigyakorlatot és találkozót tartottak pedagógusoknak

A Miskolci Egyházmegyében idén nyáron is megszervezték a pedagógusoknak szóló lelkigyakorlatot és találkozót, július 2-4. között, de most nem csupán az egyházmegye görögkatolikus fenntartású intézményeiből érkeztek kollégák, hanem egy Interreg kisprojekt keretében a kassai egyházmegye fenntartásában működő Szent Jozsef Szakképző Iskola pedagógusai is eljöttek Terebes városából. Így Szlovákiából 41 pedagógus, Edelenyiből, Miskolcra, Homrogról, Sátoraljaújhegyről pedig 25 pedagógus érkezett, hogy Isten jelenlétében és egymás társaságában töltsék fel a tanév végén.

Talán még az időjárás is együtt változott a találkozón részt vevők lelkiállapotával a három nap alatt, hiszen a fáradt és a tanévet éppen csak befejező tanárok július 2-án egy szeles,

túl, hogy van célja az életünknek, hogy van, akit kövessünk. Este a rossz idő miatt az iskola ebédlőjében ismerkedtek egymással a lelkigyakorlat résztvevői, és közben a helyi iskolában készülő bort is megkóstolhatták.

Másnap már az idő is barátságosabb volt, így bátran indultak a közeli Sárospatakra, hogy folytassák a lelki feltöltődést. A fele társaság a Bodrogon kenukkal, a másik fele pedig a Megyer-hegyi tengerszem meghódítása után jutott el Sárospatakra, ahol a Bodrog Hotelben elköltött közös ebéd után a római katolikus bazilikát nézték meg, majd a várban tettek látogatást, végül ezen a napon is a görögkatolikus templomban hallgatták Mondok István atya gondolatait arról, hogy miként fedezzük fel a csodákat az életünkben.

Az utolsó együtt töltött napon már egyre több volt a nevetés, a jókedv a közösségben. A ragyogó napsütésben a Zemplén Kalandpark attrakciói

esős napon kezdték el a közös programot Sátoraljaújhegyen, a Georgikon Görögkatolikus Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Technikum, Szakképző Iskola és Kollégiumban. Meglátogatták a római katolikus, majd a görögkatolikus templomot. Megismerkedtek a város szépségeivel, nevezetességeivel, történetével. A Szent Miklós görögkatolikus templomban az Istenszülő köntösének elhelyezése ünnepén két nyelvű Szent Liturgián is részt vettek, amelyen Mondok István, a borsói görögkatolikus közösség parókusa szlovák és magyar nyelven biztatta a jelenlévőket Mária példáján kereszt-

kovácsolták össze a sok helyről érkezett társaságot. Különösen nagy élmény volt a nemrégiben átadott Nemzeti Összetartozás Hídján átmenni magyarországi és felvidéki kollégáknak, vagy a Magas-hegyi kilátóból megcsodálni a hegyek alatt elterülő gyönyörű vidéket, amelynek egy része ma magyar föld, egy másik része pedig a szomszédos Szlovákia területe. A közös ebéd és a búcsúzkodás után egy lelki feltöltődött, szép élményekkel gazdagodott és a találkozás örömeiben megpihent társaság tért haza.

Papp Zoltán
Forrás és fotó: Miskolci Egyházmegye

Csaknem 1200 hallgató végzett az Eszterházy Károly Katolikus Egyetemen idén

Az oklevélátadó díszünnepségekkel 2024. július 5-én és 6-án lezárult az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem 2023/24-es tanéve. Csaknem 1200-an vettek részt az oklevél átadásán, és mintegy 800-an személyesen vették át diplomájukat Egerben.

A tavaszi félév végén Egerben 1046, Jászberényben 122 fő, összesen tehát 1168 hallgató tett sikeres záróvizsgát az Eszterházy Károly Katolikus Egyetemen. Ennek nyomán pénteken Egerben 778, míg szombaton Jászberényben 102 végzős hallgató vette át személyesen a diplomáját. Az egri bazilikában pénteken 10 órai kezdettel a Bölcsészettudományi és Művészeti, valamint a Pedagógiai Kar végzősei, míg 15 órakor a Gazdaság- és Társadalomtudományi, az Informatikai, illetve a Természettudományi Kar hallgatói vehették át oklevelüket.

Elsőként Ternyák Csaba egri érsek, az egyetem nagykancellárja gratulált a végzősöknek a diplomához. Azt mondta: az oklevél átvételével lezárul a felkészülés időszaka, s elkezdődnek a munkával teli napok. Azt kívánta a diplomázóknak, ne menjenek el Egerből „üres kézzel”, vigyék magukkal a két legfontosabbat. Mint fogalmazott, e két ajándékra emlékezteti majd őket a Líceum és a bazilika: az egyik a ratio, azaz az értelem, a másik a fides, a hit temploma.

„Közös bennük, hogy mindkettőben az igazságot keressük a világról, az emberről és az Istenről – ezek ugyanis

nem állnak ellentmondásban, sőt sokkal inkább kiegészítik egymást” – mondta Ternyák Csaba, azt kérve a végzetektől: a felismert igazságokat kövessék, ne pedig a tudás és a hit igazságait megkérdőjelező ideológiákat.

Szavait követően Pajtókné Tari Ilona, az egyetem rektora szólta a megjelentekhez. Az intézmény életében az egyik legszebb, legmeghatóbb pillanat a diploma átvétele – emlékeztetett, hozzátéve: a Líceum épületében 250 éve folyik minőségi, magas színvonalú oktatás. Pintér Márta

Toth Antal, a Természettudományi Kar dékánja arról beszélt, hogy az egyetem büszke 250 éves örökségére, s értékeit úgy őrzi, hogy az oktatási, kutatási és missziói tevékenységét is egyaránt a modernitás, az innováció és a minőségelvűség jellemzi. A hallgatók nevében Kocsis Nóra és Szénási Dóra búcsúzott az egyetemről, a közösségtől, az „Eszterházy-családtól”. Minczér Gábor, Eger alpolgármestere úgy fogalmazott: a tudásba való befektetés hozza mindig a legnagyobb hasznot, ezt a nap legfontosabb szereplői, a végzett hallgatók is megtapasztalhatják.

A 2023/24-es tanév végén az EKKE hallgatói közül alapszakon összesen 711, mesterszakon 217, osztatlan képzésben 80 fő teljesítette az oklevél megszerzéséhez szükséges követelményeket. A fentiekben túl felsőfokú szakoktatásban 97, szakirányú továbbképzési programokban 63 hallgató zárta sikeresen tanulmányait az Eszterházy Károly Katolikus Egyetemen. A neveléstudomány területén

sikeresen habilitált Halasi Szabolcs, valamint PhD tudományos fokozatot szerzett Fenyődi Andrea, Juhász Ibolya, Kiss Dávid, Medovarszki István, Nagyné Apró Anna és Nagy Éva.

Az eseményeken Pajtókné Tari Ilona rektor és a karok dékánjai egyetemi és kari kitüntetések, díjakat adtak át az arra érdemes egyetemi polgároknak.

Forrás: Eszterházy Károly Katolikus Főiskola/
Egri Főegyházmegye
Fotó: Szántó György

Átadták a diplomákat a Veszprémi Érseki Főiskolán

Diplomaátadó ünnepséget tartott a Veszprémi Érseki Főiskola július 6-án. Az elmúlt tanévben ötvenkét hallgató szerzett diplomát, kilencen alapképzési, negyvenhárman pedig szakirányú továbbképzési szakon végeztek sikeresen.

Polgárdy Imre, a Veszprém vármegyei közgyűlés elnöke beszédében hangsúlyozta: minden ember arra hivatott, hogy megtalálja helyét a világban és boldoguljon. Szerinte méltó életet csak hitben, erős emberi kapcsolatokban lehet élni, amihez a Veszprémi Érseki Főiskola biztos alapokat ad. Arra bátorította a végzősöket, hogy ne féljenek az esetleg bezáruló ajtóktól, hanem lássák meg az új lehetőségeket.

Hegedűs Barbara, Veszprém alpolgármestere a tudás megszerzése és a személyes fejlődés fontosságáról beszélt. Kiemelte, hogy a megszerzett tudás és tapasztalat segít eligazodni a világban, és hogy a végzősök hivatása nem csupán munka, hanem elkötelezettség az emberek testi-lelki jóléte iránt. Hangsúlyozta, hogy a tudás önmagában kevés, ha nem párosul szeretettel és alázattal.

Kuminetz Géza, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora az engedelmisség fontosságát emel-

te ki, és beszélt a karrierépítés és a hivatástudat által vezérelt munka közötti különbségről.

Navracsics Judit, a Pannon Egyetem Humántudományi Karának dékánja a két intézmény közötti szakmai kapcsolatot méltatta. Elmondta, hogy mindkét intézmény célja a társadalmi feszültségek oldása és az emberek közötti kapcsolatok javítása.

Sebestyén József, a főiskola szakkínálatának bővítéséről és az új szolgáltatások megvalósításáról beszélt. Kiemelte, hogy a 2023/24-es tanévre mintegy

kétszáz hallgató iratkozott be, ami kétszeres növekedés a korábbihoz képest. Új alap- és mesterszakok indultak, és a következő tanévben várhatóan több mint háromszáz hallgatójuk lesz, amivel a Veszprémi Érseki Főiskola a Dunántúl legnagyobb katolikus felsőoktatási intézményévé vált.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

Érseki szentmisével zárult a Veszprémi Főegyházmegye családtábora

A hit és az ima kulcsfontosságú ahhoz, hogy új szemszögből lássuk a dolgokat és meghaladjuk az emberi korlátokat – fogalmazott Udvardy György veszprémi érsek Vépén, a július 3. és 7. között megrendezett főegyházmegyei családtábor záró szentmiséjén. Az érsekkel koncelebrált Fodor János, a Veszprémi Főegyházmegye családpsztorációs referense.

Mindez a családi életben rejlő kihívásokra is rávilágít: nehézséget okozhat, ha ragaszkodunk elvárásainkhoz, ki hogyan viselkedjen, és nem adunk esélyt a fejlődésre, a változásra. Fontos, hogy nyitottak legyünk a növekedésre, és támogassuk egymást a hitük útján – hangsúlyozta az érsek. Ehhez pedig a hit és az ima kulcsfontosságúak, általuk láthatjuk új szemszögből a dolgokat, átlépve az emberi korlátokat. A szentségben való növekedés Istenben való növekedést jelent, ami lehetséges a családban is, ha nyitottak és elfogadóak vagyunk egymással szemben.

A család olyan intézmény, amelyet Isten akart, ennél fogva a család Isten teremtő jószágáról, szeretetéről, irgalmáról és a végtelen nagy reménységéről beszél – szögezte le köszöntőjében Udvardy György.

Hozzátette: örömmel érkezett Vépére hálaadásra. „Hordozzuk a múltunkat, hordozzuk a reményünket, hordozzuk gyermekeink jövőjét, amiről szeretnénk biztosat tudni, de csak annyi biztos, hogy Isten jelen van a jövőjünkben. Hordozzuk a mostani tábor témáját is, ami az imádság, az imaélet, és hordozzuk Egyházunk szándékát is, készülve a szentévre, a megváltás jubileumi évére” – fogalmazott.

Ezt követően a főpásztor homíliájában arról beszélt, hogy amikor a Názáreti Jézus hazatér szülőfalujába és a zsinagógában tanít, az emberek csodálják ugyan bölcsességét és a csodákat, amelyeket tesz, de nem tudják befogadni, mert ő az ács fia, Mária fia. Nem értik, honnan származik a hatalma. Ez a történet Jézus isteni voltáról tanít – magyarázta Udvardy György, és arra figyelmeztetett, nem szabad pusztán emberi kategóriák alapján ítélnünk másokról.

Zárásként hozzátette: Isten új látásmóddal szeretne megajándékozni minket, ebben nyújt segítséget a családtábor.

Fodor János arra kérte a főpásztort, imádkozzon a főegyházmegye családjaiért, mert mindenkinek óriási igénye, vágya, szüksége van arra, hogy imádságban is támogatva legyen.

**Forrás: Veszprémi Főegyházmegye
Fotó: Veszprémi Főegyházmegye
Családpsztorációs Irodája**

Görögkatolikus családi nap Felsőregmecen

A felsőregmeci görögkatolikus cigány közösség számára a világ legtermészetesebb dolga, hogy programjaik központi része a Szent Liturgia. Így történt a június 29-én, szombaton rendezett családi napon is. Az eseményről Oroszné Obbágy Rita, a Miskolci Egyházmegye cigánypasztorációs megbízottja, a Görögkatolikus Cigánymissziós Koordinációs Iroda vezetője írt beszámolót, melyet szerkesztve közlünk.

Kora reggeltől folytak az előkészületek, hogy a szertartás végén együtt tudjanak étkezni. Sőt, a terepet már előző nap rendezte Mundér Attila és családja. Így a Miskolci Egyházmegye Cigánypasztorációs Bizottságának két tagja egy önkéntessel és a helyi Vojvodáné Arankával hamar nekiláthattak a főzésnek.

Közben délelőtt kézműveskedés zajlott, de amikor Lipusz László parókus és az általa

meghívott két atya, Trescsula László és Orosz István megérkezett, a harangszóra – mindent felfüggesztve – imádkozni mentek a kápolnába.

A liturgia után pörkölt és tészta volt az ebéd. Az alapanyagokért Csejoserki Szabolcs atyát illeti köszönet, a kenyérért Kozmáné Marikát, az üdítőkért és a savanyúságért a helyi önkormányzatot.

Délután folytatódott a programok. A legnagyobb sikere talán a gyöngyfűzésnek volt. De a gyerekek és felnőttek nagyon élvezték a tombolát is. A kisebbek játékokat, édességeket, a szülők-nagyszülők cukrot, lisztet stb. nyerhettek. Lelkesen turkáltak az asszonyok a Karitás által küldött ruhanemű között – nagy segítség a családoknak, ha csak egy-egy darabban kevesebbet kell megvásárolni. Mindenütt sok a kisgyerek.

A megmaradt ételt családonként hazavihették vacsorára a résztvevők, ezt is nagyon hálásan fogadták.

Ritka, hogy egy ilyen program után valaki írásban is megköszöni a szervezést. Balogh Erzsike hétfőn azt írta: „En nagyon jól éreztem magam, élményekkel és feltöltődve értem haza. Tetszettek a programok... férjem is jól érezte magát, és mondta nekem, bár minden héten vagy legalább havonta lenne ilyen rendezvény! Nagyon segítőkészek voltak a vendégek, beletették szívüket-lelküket!” Ez a dicséret Bartáné Valikának és Kozmáné Marikának szól, akik önkéntes segítőként hátukon vitték a mindenkinek nagy élményt nyújtó programot. S mindenek előtt hála Istennek, aki megadott minden feltételt ehhez!

Forrás és fotó: Miskolci Egyházmegye

44 ezer pelenka a legszegényebb gyermekeknek

Több mint 44 ezer darab pelenkát adományozott a Pampers a Rossmann üzleteiben tartott kampány eredményeként rászoruló családoknak a Magyar Máltai Szeretetszolgálat (MMSZ) közreműködésével.

A Rossmann és a Pampers közös jótékonyági kampányában 2024. február 12. és március 10. között minden megvásárolt Pampers pelenkacsomag után egy darab pelenkát ajánlott fel a márka a legszegényebb településeken élő kisbabák számára. A kampány végén 44 797 darab pelenka gyűlt össze.

A Máltai Szeretetszolgálat és a Pampers márka is azt vallja, minden gyermeknek jár a biztonságos környezet és az odafigyelő gondoskodás, ezért a kampányban összegyűlt adományt a legszegényebb településeken élő kisbabák támogatására ajánlották fel. A pelenkákat elsősorban az MMSZ falvakban és kistélepléseken működő szociális és közösségi központjaiban, a Jelenlét Pontokon, valamint a családok átmeneti otthonaiban használják fel, ahol a rászoruló kisgyermekes családok mindennap megfordulnak.

Az adományt jelképesen Zalakomáron, a Jelenlét Ponton adták át a Pampers márka képviselői, akik az egész napot a közösségi házban töltötték, megismerkedtek az MMSZ Jelenlét Programjával, valamint a településen folyó munkával.

A Jelenlét Pontok a legszegényebb településeken működő, felzárkózást segítő programok központjai, ahova a kisgyermekes anyák, a fiatalok és a családok egész nap betérhetnek.

A házban többek között található mindenki számára használható mosoda, közös konyha, ahol szükség esetén főzhetnek, a szociális munkatársak segítik a családok ügyintézését, a gyerekeket számos foglalkozás, program és akár korrepetálás várja, a három év alatti gyermekek pedig édesanyjukkal mozgásfejlesztésre járnak.

Az adományba kapott pelenkák a házban azt szolgálják, hogy a Jelenlét Pontra érkező anyukák és gyermekek otthonosan és biztonságos környezetben érezzék magukat.

**Forrás: Magyar Máltai Szeretetszolgálat
Fotó: Majoros Árpád Csaba**

Egymásba írt szívek Óbudaváron

Július 6-án Óbudaváron, a Schönstatti Központban a kápolna alapkövetételenek 20. jubileumát ünnepelték, megemlékeztek Ozsvári Csaba ötvösművész, a közösség tagja halálának 15. évfordulójáról és megáldották a mozgalom egységét szimbolizáló, nemrégiben elkészült Mária-kertet. Ezen a napon mutatták be az épülő új szállásépület is. A hálaadó szentmisét Udvardy György érsek mutatta be.

Az ünnepi alkalom, melyen közel háromszázan vettek részt, a most elkészült Mária-kertben kezdődött. Gertrud-Mária Erhard nővér, a magyar közösség egyik vezetője mondott köszöntőt, majd Arkadiusz Sosna lengyel származású schönstatti atya, az általános nemzetközi vezetőség tagja megáldotta a kerteket.

A megemlékezés Ozsvári Csaba 15 évvel ezelőtt bekövetkezett halálának helyszínén, a kápolna mellett folytatódott. A nemzetközi hírvé ötvösművész, aki a közösség tagja volt, 2009. július 9-én, 46 évesen itt hunyt el váratlanul, amikor feleségével és gyermekeivel nyári családnapon vett részt. Élete és halálának különleges körülményei arra indította a schönstatti családokat, hogy kezdeményezzék boldoggá avatását. Ozsvári Csaba emlékhelyénél Thorday Attila, a boldoggáavatási folyamatot előkészítő bizottság tagja mondott beszédet. „Ha szeretet nincs bennem, olyan vagyok, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom. Csaba a zengő ércet olyan nagy szeretettel töltötte meg, hogy Isten láthatatlan jelenlétét is láthatóvá tette általa.”

Az ünnep szentmisével folytatódott, amelynek főcelebránsa Udvardy György érsek volt, aki a kápolna küldetéséről és a közösség által megtalált nevével beszélt. „Egymásba írt szívek szentélye”. A schönstatti lelkiség a szövetségen alapul: szövetség Istennel, szövetség egymással

a házasságban és szövetségünk a közösségben, az Egyházban. Ez a kápolna helyszíne volt eddig is és ezután is e szövetségi kapcsolatok megújulásának, frissülésének és virágzásának. Beszéde végén az érsek arra bátorította a közösség tagjait, hogy legyenek bátrak a szövetség megújításában és az „egymásba írt szívek szentélye” üzenetének megélésében.

A szentmisében öt házaspár kötött szeretet- szövetséget, azaz otthonába meghívta Máriát, hogy nevelje és alakítsa a családot krisztusivá. Délután négy helyszínt járhattak be a résztvevők. Idegenvezetés zajlott a Mária-kertben, ahol mélyebb, részletesebb betekintést kaphattak a résztvevők a kert spirituális jelentésébe. Lehetőség volt az emlékhelynél Ozsvári Csaba

hitvalló életét jobban megismerni, valamint az Ozsvári-teremben a Hűség és Alázat című, Ozsvári Csabához kötődő kilenced alapján készült kiállítás megtekinteni. A kápolnában a megépülése lelki folyamatát és a berendezési tárgyak üzeneteit ismerhették meg a jelenlévők. A most készülő új szállásépület mellett a schönstatti lelkiség küldetéséről, a magyar közösség múltjáról és jövőbeli víziójáról ejtettek szót. A délutáni programok alatt a gyerekek szervezett foglalkozásokon vehettek részt.

**Forrás: Török Orsolya/
Magyar Schönstatti Családmozgalom
Fotó: Papp Armin;
Veszprémi Főegyházmegye**

A papszentelés az alázatos szolgálat kezdete

Beszélgetés az ezüstmisé Makkai Lászlóval

(Folytatás az 1. oldalról)

De aztán végül mégiscsak sikerült: a legszebb és a legintenzívebb lelki élet valósult meg számomra a szemináriumban, hiszen csak két dologra kellett figyelni, a tanulásra és az imádságra. Szerettem szeminarista lenni.

– Mikor érezte először az Úr hívását?

– Gyerekkoromtól kezdve pap akartam lenni, eszembe se jutott, hogy más hivatást választok. Amikor viszont az érettségi évében közöltem édesanyámmal, hogy pap szeretnék lenni, nagyon meglepődött, noha titokban számított rá. Rengeteget zarándokoltunk gyerekkoromban Máriapócsra, ami szintén meghatározó volt hivatásválasztásomban. A szemináriumú évek alatt ott ismertem meg egyébként a feleségemet, Mariannát is, aki Szegedről származik és szintén görögkatolikus, de neki sincsenek papi felmenői. A papszenteléssel együtt idén ünnepeljük a huszonöt éves házassági évfordulónkat. Nagyon kevés olyan embert ismerek, aki olyan buzgó Mária-tiszteelő lenne, mint a feleségem.

– Mi a papi jelmondata?

– Lukács evangéliumából vettem: „Elküldött, hogy örömhír vigye a szegényekhez” (4,18). Az újmisé pap ilyenkor még nem tudja, kik azok a szegények. Később aztán az Úristen olyan helyzeteket tárt elém, melyekben felismertem a szegényeket. Van, aki fizikailag szegény. Több éven keresztül dolgoztam a cigánypasztorációban, ahol számos, mélyszegénységben élő, halmozottan hátrányos helyzetű embert ismertem meg. Nagyon sokan vannak a lelkieben szegények is. Mások a politikában szegények, és útmutatást kérnek. Hiszem, hogy a papi jelmondatunk hatással van a további szolgálatunkra. Amikor ezt a jelmondatot választottam, az a vágy munkált bennem, hogy az Egyház pompáján kívül megismerjem annak szegényesebb és elesettebb arculát is, és azt, hogyan tudok segíteni rajtuk.

– Felsorolna néhányat az állomáshelyei közül?

– Öt évig voltam segédlelkész Sátoraljaújhelyen, ahol a pasztorációs munka nagyon szép területei vártak rám. Rendszeresen jártam kórházba, elfekvőbe, egyházi és állami öregotthonokba, részt vettem a börtönpasztorációban, családgondozásban, ifjúsági munkában is. Amit a teológián elméletben hallottam a gyakorlati pasztoráció működéséről, azt ezeken a területeken mindennap megtapasztalhattam. A gyóntatáson kívül is sokan jártak hozzám lelki beszélgetésekre, tanácsadásra. Ezért vetődött fel bennem, hogy, a teológiai tudásomat kiegészítve, olyasmit is kellene még tanulnom, aminek segítségével hathatósabban végezhetem ez irányú tevékenységem. Ezért jelentkeztem a Debreceni Református Egyetem

pasztorálpszichológiai szakára, Keresztes Szilárd püspök atya engedélyével. Közben egy Debrecen melletti kis településre, Álmosdra helyezett. Az egyetemet 2007-ben végeztem el, pasztorálpszichológus-lelkigondozó szakon. A szakdolgozatomat a lelkipásztori krízisről írtam. A professzorom, Hézsér Gábor megkérdezte tőlem, nem akarom-e ezt a témát tudományosabb szintre emelni? Némi gondolkodás után úgy döntöttem, hogy elvégzem a pasztorálpszichológiát a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem ökológus doktori iskolájában, amit 2015-ben fejeztem be. A román kormány egyik rendelete miatt akkor nem tudtam megvédeni a *Lelkipásztori krízis és identitásválság a segítő szolgálatban tevékenykedő (görögkatolikus) lelkészek életében* című disszertációm, de a kényszerű halasztás lehetőséget adott arra, hogy minél több pappal készíthessek interjúkat. Több mint százhusz lelkéssel – katolikussal, görögkatolikussal, protestánsal – beszélgettem másfél-két óra hosszakat arról, hogy a papi hivatásuk első évtizedében milyen kríziseket éltek át. A 2015-ből mostanra halasztott doktori disszertációmát július elsején sikerült megvédenem a legjobb minősítéssel. Meg kell még említenem két jezsuita atyát is, akik sokat segítettek nekem. Boldog emléké Benkó

Antal atyát, valamint Szentmártoni Mihály atyát, aki a római kutatásomat segítette a Gregoriána Pápai Egyetem Spirituális Intézetében.

– Álmosdról hová került?

– Miskolcra. Itt a görögkatolikus általános iskola lelkésze voltam, szintén öt évig. 2011-ben Miskolctapolcán az egyetemi kollégium igazgatója lettem. Ebben az évben indultak el a Roma Szakkollégiumok, ennek lettem az első igazgatója görögkatolikus részről, amelynek létrehozásában mások mellett magam is részt vettem. Úgy érzem, nagyon sikeres lett a hálózat kiépítése, hisz sokat tesz ez az intézmény a roma fiatalok felzárkózásáért. A miskolci egyházmegye cigánypasztorációért felelős püspöki helynöki tisztét is betöltöttem 2018-ig, a tavalyi év végéig pedig a Cigánymissziós és Koordinációs Iroda vezetője voltam.

– Eddigi papi pályája során döntő többségében olyan emberekkel foglalkozott, akiket a társadalom nem tud igazán mit kezdeni, mert a velük való törődés sok gonddal,

problémával jár. Menekülünk a lelki gondokkal küszködők, a szegények, a betegek, az idősek elől, és még sorolhatnám.

– Ferenc pápa többször is hangsúlyozza: el kell mennünk a periférián élőkhöz, hogy hirdessük nekik az evangéliumot. Lehetett bármilyen beosztásom, funkcióm, mindig ez a feladat talált rám. A papszentelés nem trónra emelés, hanem az alázatos szolgálat kezdete. Én ezt így éltem, életem meg. Az a pap, aki krízisbe kerül, egyúttal perifériára is kerül. Manapság könnyebb azt mondani, hogy megszabadulunk valakitől, mint azt, hogy segítünk rajta. Kapcsolatba kerültem egyházi előjáró atyákkal, akik hozzám küldik a krízissel küzdő papjaikat. Eljutottam szerzetesrendekhez is, így a gödöllői premonstreiekhez, vagy a zsámbéki nővérekhez. Komoly, több mint egyéves közösségfejlesztő programon vagyunk túl. Talán közhelynek számít, de a nagy dolgok csendben születtek, nem pedig a közönségi médiában. Kapcsolat jött létre az üldözött keresztényeket felkaroló Hungary Helps programmal is, én vezettem pl. a ghánai és kenyai önkéntesek képzését, velem tartották a kapcsolatot, ha odakint krízisbe kerültek. Azbej Tristan államtitkár úr kért fel erre a munkára, amit Atanáz püspök

atya engedélyezett. Rengeteg olyan terület megtalált engem, amire nem is gondoltam volna. Például az ukrán háború kitörése óta a munkácsi püspök magyarországi tanácsadójának választott, szintén püspököm engedélyével. Amikor annak idején jelentkeztem a szemináriumba, egyet kértem a Jóistentől: segítsen addig, hogy pap lehessen, hiszen ez a legnagyobb ajándék és kegyelem, amit kaphatunk. A Jóisten mindig sokkal többet ad annál, mint amennyit mi kérünk tőle, ezt mindig megtapasztaltam az életemben. Isten mindig nagyon szűkmarkúak Istennel és embertársainkkal szemben. Megajándékozott engem hivatástudattal, szép családdal. Ugyanígy azzal is, hogy krízisbe került papokat, szerzeteseket sikerült meggyőzőm arról, hogy megmaradjanak a hivatásukban. Az Egyházat akkor kell igazán szeretni, amikor megismertük a bűneivel, hibáival, gyarlóságával együtt.

– A pap a Krisztus-hít, az örömhír, a remény embere. Mi az oka annak, hogy egyre többször halljuk: lelkipász-

Makkai László családja körében a doktorrá avatásán (Fotó: Makkai László közösségi oldala)

torok, szerzetesek, szerzetesnővérek is lelkiválságba, krízisbe kerülnek?

– Három területen tudunk segíteni. Van a *preventív* rész, amikor a szemináriumi képzésbe beiktatjuk azokat a kríziseket, veszélyeket, amelyek egy papot, szerzetest érinthetnek, így valamilyen szinten fel tudnak erre készülni. A másik egyfajta *operatív* együttműködés: a püspököknek fontos kialakítaniuk olyan segítőrendszert, amelyben a hivatás – vagy akár a házasság – ápolása éves programként szerepel. A harmadik rész pedig a *kooperatív*, azaz a krízisbe került pap segítése, amihez nyilván szakemberek bevonása szükséges, például a szenvedélybetegségtől való függés esetében. A papság nagyon nagy ajándék, óriási kincs! Sem a pszichológia, sem a szociológia mint immanens tudomány nem tudja mérni, honnan jön a hivatás, ami nem baj, mert ez az élmény az Istentől származik. Küldetésünk van, és ha valakinek a küldetése megtorpan, és felismeri ezt, van bátorsága segítséget kérni, akkor semmi probléma nem lesz, tovább folytatja a hivatását. Így kerülnek hozzám hivatásukban botladozó emberek. Ha őszintén beszélünk erről, tovább tud lépni. Az biztos, hogy ma sokkal jobban oda kell figyelni a szemináriumokban a pap személyére, hiszen kitágult a világ, rengeteg minden ömlik ránk a hírportálokon keresztül, és erre nincs felkészülve az Egyház. Ezért is produkálja magát néhány pap a médiában, akár önző, akár kevésbé önző módon. Tapasztalatom szerint sok papban van egy kis nárcizmus, vagy a krízisben közepsúlyos depresszióval is találkozni. Szükség van egészséges lelkületű, pozitív, Isten országát örömmel hirdető papokra. A hivatásproblémák, vagy még inkább a küldetésproblémák kilencven százalékát az imaélet elhanyagolásából származik. Imádság nélkül ma papnak lenni nem lehet. A szemináriumokon többet kellene foglalkozni azzal, hogy mit jelent a hivatás, hogyan lehet azt ápolni, gondozni, miként lehet rávezetni a fiatalokat a küldetésre, nem pedig elvenni a kedvüket a papi pályától. A papi hivatás megerősítése rengeteg munkát igényel, és ugyanez vonatko-

zik a világiakra is, akikre nagy szüksége van az Egyháznak, hogy elkötelezetten szolgálják az örömhírt.

– Az, hogy szinte mindig mások gondjaival, kríziseivel foglalkozik, mennyiben segíti abban, hogy az esetleg Önnel is jelentkező mélypontokon túllendüljön? Lehet az erőforrás az Ön számára, hogy sokan számítanak a segítségére, és ezért nem gyengülhet el tartósan?

– Voltak és vannak is nagyon nehéz eseteim, a családgondozás és házasságápolás területein is. Sokat imádkozom azokról, akiket az Úristen az utamba sodort, hordozom őket az imádságaimban, a szent liturgia felajánlásaiban is. A mélypontok nyilván engem sem kerülnek el. Nagyon sokat segít a családom,

”

Krisztus Urunk azt mondja: nem akarom, hogy egy is elveszen közületek.

Ez a mondat mindig szíven üt. A papság az a közösség, amit Krisztus alkotott, és történjék bármilyen krízis, úgy legyek ott közöttük, hogy lehetőleg egy se vesszen el közülük

Domonkos fiam meg Janka lányom, és a kedves feleségem, Marianna. Bele kell kapaszkodnunk az imaéletünkbe. Nagyon szeretem a liturgiánkat végezni, ami sok mindenből kikapcsol, kizökkent. Magamnak is meg kell adnom azt a rekreációt, amikor én töltkezem. Van olyan időszakaim, amikor

egyedül vagyok csak a kápolnában. Nyilván ugyanúgy meg kell, hogy legyen a kapcsolat Istennel a vertikális síkon, mint azokkal, akiket felém sodor az élet. Előfordul, hogy én is megakadok, ilyenkor segítséget kérek: vannak keresztény pszichológus barátaim, akikkel megbeszéljük a problémákat. Azért az nem elhanyagolható, hogy több évtizedes gyakorlatom van. Krisztus Urunk azt mondja: nem akarom, hogy egy is elveszen közületek. Ez a mondat mindig szíven üt. A papság az a közösség, amit Krisztus alkotott, és történjék bármilyen krízis, úgy legyek ott közöttük, hogy lehetőleg egy se vesszen el közülük. Az elmúlt évek alapján mondhatom: akiket hozzám küldtek, egyelőre mindenki megmaradt a hivatásában. Mindig elmondom nekik: menj vissza arra a helyre, ahol pappá szentelték, nézd meg a primíciási jelmondatodat, és feküdj le az oltár elé! Idézd fel azokat a pillanatokat, amikor a püspök fölszentelt, mit éltél át akkor, a Szentlélek ajándékát, kegyelmét, milyen lelkülettel indultál el a papságodban! Úgy látom, hogy az ember válsága együtt jár a papság válságával.

– Hogyan készül a huszonöt éves papi jubileumára?

– Isten megadta nekem a papság ajándékát, sőt többet is adott, és negyedszázad elteltével is elmondhatom: boldog pap és boldog családapa vagyok. A huszonöt éves jubileumomra készített szentképemre a feleségemet kértem meg, hogy válasszon idézetet, és ő is Lukács evangéliumából választott, a Magnificatból: „Magasztalja az én lelkem az Urat...” (1,46). Emeltem, hogy a feleségem nagy Istenszüelő-tisztelő. Ő egyébként pedagógus, angoltanár. A munkájáért állami kitüntetésben is részesült, a Magyar Érdemkereszt bronz fokozatát vehette át 2023-ban. Bármikor érjen is haza az iskolából, azonnal lemegy a kápolnába imádkozni. A napokban Máriapócsra jártunk, együtt imádkoztunk és adtuk hálát az elmúlt huszonöt évért. Rengeteget imádkoztam a teológián azért, hogy jó házastársam legyen, a papi szolgálatomban is, ezért elmondhatom: Marianna az én megimádkozott imádságom.

Bodnár Dániel
Fotós: Merényi Zita

INGATLAN

ELADÓ BUDAPESTEN AZ I. KERÜLET-BEN, csendes utcában, de jó közlekedésnél, zöld, fás területre néző, magasföldszinti (első emeleti magasságban), 90 nm-es, háromszobás lakás, nagy étkező-konyhával, kádás-zuhanyzós fürdőszobával, külön WC-vel. Az új, zárt égésterű kombiirkóval ellátott lakás étkező-konyhája a belső zöld

udvarra néz. Érdeklődni lehet: 06/30-202-0832

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNTZ, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házánál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLÓMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Óltársaság előtt. 22 óra szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regöczy István téri.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentmiséjének rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 óra kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a második a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadá elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 óra után mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszéd a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 óra kezdődő szentmise után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 óra a budapest-belvárosi Nagybaldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisek Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért Budapesten és Egerben a következő napokon: augusztus 6., kedd, szeptember 6., péntek, október 5., szombat, november 6., szerda, december 6., péntek. A boldogáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 óra előben közvetíti a budapesti városmajori Jézus Szíve-templomból (Budapest, XII., Csaba utca 5.) a Magyar Katolikus Rádió, az egyházi rádióból (Szent János Apostol és Evangélista-főszékesegyház, Eger, Pyrkér tér 1.) a Szent István Rádió.

Csobánka-Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatódna a nagy múltú elsőszombati szentmise. Mindenkit szeretettel várunk a festői szépségű Mária-kegyhelyen 2024. május 4-étől október hónapig minden elsőszombaton a szentkúti kápolnában 10.30 óra kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-imádságra és a 11 óra kezdődő szentmisére.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Háza (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): július 25-én 18 órától július 28-án 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Belső gyógyulás és szabadulás”. Augusztus 22-én 18 órától augusztus 25-én 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Megkülnöbözöttség, életvezetés”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

MÉCS Napok – Lelkigyakorlat lesz papoknak Budatétényben, a verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Háza (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.) augusztus 5-8. között, hétfő estétől csütörtök délutánig. A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. Szeretettel várják a papokat és a szerzeteseket a következő alkalomra, amelyet Bíró László püspök vezet. Jelentkezési határidő: július 20., szombat. További információ: <https://mecsnap.hu/>

Hív az Úr? Érdekel az egyházmegyes papság? Hivatástisztázó lelkigyakorlatot tartanak 17-35 éves férfiaknak augusztus 22-25. között, csütörtöktől vasárnapig a dömösi plébánián. Jelentkezni Csépanyi Gábor atyánál lehet, e-mail: gabcsep77@gmail.com. Jelentkezési határidő: augusztus 10., szombat.

ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA
SZENT PÁL APOSTOL NYOMÁBAN
szeptember 2-8. | 7 nap | 499.900 Ft/fő

NAGY ZARÁNDOKLAT
FATIMA - SANTIAGO - LOURDES - LA SALETTE
szeptember 8-17. | 10 nap | 569.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
szeptember 11-15. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

MÁRIARADNAI BÚCSÚ
ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
október 21-27. | 7 nap | 349.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
október 23-27. | 5 nap | 134.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
FATIMAI ZARÁNDOKLAT
november 6-11. | 6 nap | 414.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT ANDALÚZIÁBA
november 19-26. | 8 nap | 599.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

MEGHÍVÓ

Görögkatolikus Szent Liturgia a libanoni Szent Charbel remete tiszteletére és közbenjárását kérve Budapesten, július 22-én, hétfőn 17.30 órakor a gazdagréti Szent Angyalok római katolikus templomban (Budapest XI., Gazdagréti út 14.). A szertartást bemutatja: Bajkó Norbert atya, petrillai plébános (Gyulafehérvári Főegyházmege). A szentmise végén ereklyés áldás és olajkenet lesz, amely fiola olaj a Szent Charbel libanoni nyughelye előtt égő olajmécsekből származik. Az olajkenet kegyhelyhez kötődő szentelmény. A szentmise előtt 17.30-tól látánia és közös imádság lesz. A szentmise után (körülbelül 18.45-től) személyes közbenjáró imádság kérhető. Minden érdeklődőt szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://szentangyalok.hu>

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

Július 24-28. között 8. alkalommal szervezik meg Tiszafüreden a Tiszafit (Tiszafüredi Ifjúsági Találkozó) nyári táborát, ahová az ország keresztény, katolikus fiataljait hívják és várják, leginkább a 15-30 éves korosztályból. E-mail: tiszafit@gmail.com

ZARÁNDOKLAT

Nagyszülőik zarándoklata és a járművek megáldása lesz Búcsúszentlászlón július 28-án, vasárnap, a 11 óra kezdődő ünnepi szentmisén, amelyet Benven Sebastian Madassery verbita szerzetes mutat be. A szertartáson közreműködnek a nagykapornaki és a búcsúszentlászlói templomok kórusai.

IDŐSEK VILÁGNAPJA

Balatonfüreden megemlékezést tartanak az idősek világnapjáról. Időpontok, helyszínek és programok: Július 26., péntek 18 órától Korzenszky Richárd OSB em. perjelleg beszélget Dr. Géczy János költő a Református Általános Iskola dísztermében. Július 27., szombat 19 órakor Matúz Csilla orgonaművész koncertje lesz a Krisztus Király-plébániatemplomban. Július 28., vasárnap 9 órakor szentmise a Krisztus Király-plébániatemplomban, majd szeretetvendégség a templom előtti téren. A rendezvények ingyenesek, adományt szívesen fogadnak.

SZENT ANNA ÜNNEPE PÁPÁN

A Veszprémi Egyházmegye védőszentjét, Szent Annát ünnepeljük július 28-án a pápai Szent Anna-templomban (Pápa, Anna tér). A 9 óra kezdődő szentmise főcelebránsa ft. Sárjai Szabó Kelemen OSB, győri perjel. A szentmisében sor kerül a jubileums házaspárok megáldására, amelyre regisztrálni pasztoralis@veszpremiersekseg.hu e-mail-címen lehet. Majd szeretetvendégség lesz a plébánián. 18 órakor a Szent Anna-litániával és Dankos Attila orgonaművész hangversenyével zárul az ünnep. A hangverseny ingyenes, adományokat szívesen fogadnak. Szeretettel várják az érdeklődőket!

SZAKMAI NAP

Ismét megrendezik a Kántorok szakmai napját Veszprémben, július 26-27-én, amelyre a Veszprémi Főegyházmege várja a területén szolgáló kántorait, az orgona, az egyházban iránt érdeklődőket. Az esemény szervesen kapcsolódik a Veszprémi Főegyházmege védőszentje, Szent Anna napjához. Július 26-án ünnepi szentmise, 18 órától Szent Anna tiszteletére tartják meg a liturgiát a veszprémi Szent Mihály Főszékesegyházban. Az eseményen a résztvevő kántorok adnak szolgálatot. 19 órától Kóvári Péter, a Tihanyi Apátság zeneigazgatója ad ünnepi orgonakoncertet. Július 27-én 7.30 órától közös zsolozsmázással, reggeli dicsőréttel folytatódik a rendezvény Balatonalmádban a Jezsuita Kolostor és Romkertben, majd 8 órától orgonabemutató és hangszerpróbát tartanak. Kovács Szilárd Ferenc 10 órától előadást és bemutatót tart a Gizella-népmiséről, majd 11 órától Kerca Asztrik OFM előadásával folytatódik a rendezvény. 20 órai kezdettel orgonakoncertet ad Kovács Szilárd Ferenc a balatonalmádi Loyolai Szent Ignác-templomban.

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉS

Az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán (Budapest XX., Török Flóris u. 227-229.) szakmai továbbképzések indulnak különböző területeken, alap- és haladó szinten. Elvégzésükkel kiváltható egy teljes hétéves továbbképzési ciklus a pedagógus-továbbképzésről, a pedagógus-szakvizsgáról, valamint a továbbképzésben résztvevők juttatásairól és kedvezményeiről szóló 277/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet szerint. **Jelentkezési határidő: augusztus 5. Bővebb információk:** <https://avkf.hu/kepzesek/szakiranyu-tovabbkepzes>. **Érdeklődni lehet a** tovabbkepzes@avkf.hu e-mail-címen.

EMLÉKMISE ÉS KÖNYVBEMUTATÓ

Hollai Antal pápai káplán, címzetes apát, egykori esztergomi spirituális, plébános halálának 10. évfordulóján emlékmisést mondanak a budapest-felsőkeresztinavárosi Keresztelő Szent János-plébániatemplomban (Budapest XII., Apor Vilmos tér 9.) július 29-én, hétfőn 18 órától. Ezt követően a közösségi házban (közvetlenül

Tisztelt Olvasóink!
Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.
A szerkesztőség

HÁLAADÓ ZARÁNDOKLAT
LENGYELORSZÁGBA

WADOWICE - KRAKKÓ - ÓSZANDEC

2024. október 7-9.

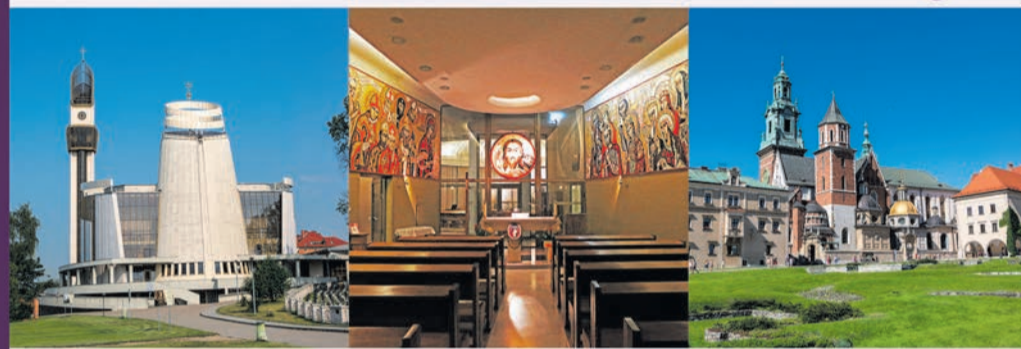
Közös szentmiseünnepelés és hálaadás
Erdő Péter bíboros, prímással
a krakkói Isteni Irgalmasság bazilikában lévő
magyar kápolna felszentelésének 20. évfordulója alkalmából.

LELKIVEZETŐ:

Horváth Zoltán atya,
az Avilai Nagy Szent Teréz templom plébánosa

ZARÁNDOKLATVEZETŐ:
Kuzmányi István diakónus

A zarándokút a Magyar Kurír és az Új Ember katolikus hetilap kiadója és a Via Sacra Zarándok Utazási Iroda szervezésében valósul meg.

További információ és jelentkezés:
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

Uj Ember

MAGYAR KURÍR
KATOLIKUS HÍRPORTÁL

VIA SACRA
Zarándok utazási iroda

a templom mellett) Hollai Antal *Minden napra egy gondolat* című könyvének bemutatójára kerül sor. A templom tömegközlekedéssel legkönnyebben az 59-es villamossal érhető el a Széll Kálmán térről, de a 102-es, a 105-ös, a 110-es és a 112-es autóbussz is megáll az Apor Vilmos téren. Az emlékmisére és a könyvbemutatóra Hollai Antal egykori híveit, tanítványait, barátait és minden tisztelőjét szeretettel hívják és várják.

KOLLÉGIUM

A Boldogasszony Iskolánövérk által fenntartott szegedi Karolina Katolikus Egyetemi Szakkollégium felvételt hirdet a 2024/2025-ös tanévre. Kollégiumunk olyan egyetemista lányok jelentkezését várja, akik szeretnének egy családias közösség tagjai lenni, fontos számukra hitük gyakorlása és megőlése, és szívesen részt vennének közösségi és lelki programokon is. Jelentkezési határidő: július 31. A szóbeli elbeszélgetés időpontja: 2024. augusztus 3., 10 óra. Bővebb információ: <http://karolinaszakkoli.weebly.com/>

SZENTSÉGIMÁDÁS

Debrecenben, a Szent Anna-székesegyház keresztelőkápolnájában (Debrecen, Szent Anna u. 15.) hétfőtől szombati, a reggeli szentmisek végétől az esti szentmisek kezdetéig egész napos szentségimádási lehetőség lesz 2024-ben is. „Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felültelek titeket!” (Mt 11,28). Szeretettel várják a közösségek, imacsoportok, családok, egyének jelentkezését erre a különleges lehetőségre, amelyre időpontot az egyházközség weboldalán <https://szentannaplebania.dnyem.hu/> lehet foglalni, illetve további információ a szentsegimadas.szentanna@gmail.com e-mail-címen kérhető.

PROGRAMAJÁNLÓ

A Pogány Madonna nyomában a Tihanyi Bencés Apátságban. 1981. május 28-án mutatták be a hazai moziban *A Pogány Madonna* című kultikussá vált filmet, amelynek tihanyi apátságbeli forgatási helyszíneit Bujtor Balázs hegedűművész-koncertmester és barátai, valamint Barkó Ágoston tihanyi bencés atya vezetésével járhatják be az érdeklődők július 29-én, hétfőn három turnusban: 14, 16 és 18 órai indulással. Meglepetések: rendőrségi LADA, makettek a filmből, étel- és italkóstoló a Bujtor-filmek gasztronómiájából. A program időtartama 100 perc. Gyülekező: a kezdési időpont előtt 10 perccel a templom melletti látogatóközpontban.

A THESAURUS című program keretében betekintés nyílik a Tihanyi Bencés Apátság könyvtárába és gyűjteményébe augusztus 16-án és 23-án, pénteken 16 és 17.30 óra között. A séta keretében – a hagyományos tihanyi apátsági látóvalok mellett – a monostor máskor nem látogatható részében a szerzetesek könyvtárát és annak néhány értékes darabját mutatja be Gál Sámuel testvér. A program időtartama: 90 perc. Minden érdeklődőt szeretettel hívunk

és várunk! Gyülekező a kezdési időpont előtt 10 perccel a templom melletti látogatóközpontban.

KIÁLLÍTÁS

„Magyar Himnusz” címmel időszakos kiállítás nyílt július 4-én a Triangulum Galériában (Győr, Gutenberg tér 2.). A tárlat a Kárpát-medencei keresztény magyar kortárs alkotóművészek munkáit mutatja be. Az ünnepélyes megnyitón dr. Reisner Ferenc általános püspöki helynök, a Brenner János Hittudományi Főiskola rektora mond köszöntőt. A kiállítást Józsa Judit keramikus, művészettörténész, a tárlat kurátora nyitja meg. Zenei kísérettel közreműködik a Hangraforgó együttes. A kiállítás megtekinthető 2024. augusztus 4-éig, naponta 10-18 óra között. Belépőjegy a Káptalandomb 13. szám alatti recepción váltható. Mindenkit szeretettel hívunk.

Megnyílt a Váci Egyházművészeti Gyűjtemény legújabb időszakos kiállítása, amely Prokop Péter pap, festő és író munkásságát tárja a látogatók elé. Alkotásából sajátos életöröm árad, amellyel a lét misztériumát és egységét hirdeti. A Betegpápoló Irgalmasrend Budai Házából kölcsönzött munkákat Bánki Ákos Munkácsy-díjas festőművész, Fazakas Réka művészeti író, kurátor, valamint Koncz Asztrik irgalmasrendi testvér válogatta össze. A kiállítás anyagában néhány más, szakrális, illetve sport témájú Prokop-munka is szerepel. A tárlat szeptember 1-éig tekinthető meg, csütörtöktől szombati 11 és 17 óra között.

KONCERT

A Vox Letitiae Kamarakórus sok szeretettel hív és vár minden zenekedvelőt egy nyáresti koncertre, amelyre július 24-én 19 órai kezdettel kerül sor a felsővízvárosi Szent Anna-templomban (Budapest I., Batthyány tér). A koncerten elhangzanak Marco Frisina, Balfour Gardiner, Kurt Bikkembergs és más zeneszerzők művei. Közreműködők: Kárpáti Levente – orgona, Jannes Desmet – kontratenor és a Vox Letitiae Kamarakórus quartettje. A koncertre a belépés ingyenes.

TÍZEVES A MAGYAR KURÍR FOTÓÁGAZATA

KÉPGALÉRIA

CÍMMEL NYÍLT TÁRLAT MÁJUS 4-ÉN

MERÉNYI ZITA ÉS LAMBERT ATTILA

FOTÓIBÓL A KERESZTÉNY MÚZEUMBAN

(ESZTERGOM, MINDSZENTY TÉR 2.)

A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ
2024. AUGUSZTUS 31-ÉIG

Uj Ember
KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt.
Hírlap Üzletág, előfizethető
a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG

ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2024. július 15.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László
Szerkesztőség: Agonás Szonja, Bodnár Dániel, Fábán Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduyvári Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fásor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egyéni egy példányos előfizetés belföldi negyedévre: 5460 Ft, fél évre: 10 920 Ft, évi évre: 21 840 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Segítség egy gombnyomással!

G O N D ● S Ó R A

Igényelje a Gondosórát,
hogy biztonságban tudhassa
idősebb szeretteit a nap 24 órájában!

Magyarország Kormánya fontos feladatának tekinti, hogy gondoskodjon 65 év feletti honfitársainkról. A **Gondosóra** egy korszerű, díjmentes jelzőeszköz, amelyhez egy éjjel-nappal elérhető diszpécsterszolgálat kapcsolódik, így az idősek szükség esetén egyetlen gombnyomással jelezni tudják, ha segísége van szükségük.

www.gondosora.hu

Tel.: +36 1 445 00 80

HÍREK KÉPEKBEN

• **Nehéz helyzetben élő gyerekek** iskolakezdésének támogatására hívja az általános iskolás diákokat a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, a PontVelem Okos Program és a GLS Hungary. A MosolyTáska akcióhoz júliustól a Máltai Szeretetszolgálat 76 kijelölt gyűjtőpontján, augusztus 21. után pedig az ország számos általános iskolájában lehet csatlakozni. A felajánlásokat szeptember 16-ig várják a szervezők.

• **A Veszprémi Főegyházmegye** július 28-án ünnepi védőszentjét, Szent Annát. Az ünnepi szentmise a pápai Szent Anna-templomban lesz. Ekkor kerül sor a jubiláns házaspárok megáldására. A főegyházmegye az ünnephez kapcsolódóan külön programokat szervez a nagyszülők és idősek világnapja alkalmából, melyek helyszíne Balatonfüred.

• **Fogyatékkal élők kézműves termékeivel** gyarapodott a PüspökVác ajándékbolt vászta. A Váci Püspökség és a PüspökVác Látogató- és Rendezvényközpont számára a közelmúltban – tervezők és designerek vezetésével – egyedi termékcsaládot, ajándékkollekciót készített a Lámpás Közhasznú Alapítvány. A kézműves termékek között található kulcstartó, mécse, kereszt, nyaklánc és hűtőmágnes is, melyek a kávézó nyitvatartási idejében vásárolhatók meg.

Kigyulladt a roueni székesegyház huszártornya

Július 11-én lángra kapott a roueni katedrális teteje. A Normandiai régió Szajna-parti székhelyén a gótikus templom huszártornyaiban csaptak fel a lángok.

Az AFP hírügynökség úgy értesült Seine-Maritime megye prefektúrájától, hogy „a tűz az épület tetején tört ki, a huszártoronyban, amely nem fából, hanem fémből készült, és amely jelenleg helyreállítás alatt áll” – adta hírül az Infostart. A hatóságok egyelőre nem tudják, hogy a fából készült vázszerkezet is megsérült-e a tűzben.

A France Info rádióban elhangzott tudósítás szerint feltételezhetően a felújítás során használt eszközök gyuladtak ki a toronyban. A székesegyházat kiürítették, a környéket lezárták, a hatóságok pedig mindenkit arra kérnek, ne közelítsék meg a helyszínt, hogy ne akadályozzák a katasztrófavédelmi szolgálatok munkáját. Az épületet biztonsági kordonnal is elkerítették. Az eseményről a város polgármestere, Nicolas Mayer-Rosignol is beszámolt Twitter-oldalán, ahol megerősítette: a tűz oka egyelőre ismeretlen, az oltáshoz pedig minden segítséget megad a város.

A roueni Notre Dame-székesegyház több száz szoborral és rengeteg kőcsipkével ékes főhomlokzatát két hatalmas torony szegélyezi. A bal oldali a régebbi, a Tour St-Romain; alsó része a 12. században épült. A jobb oldali, a Tour de Beurre a fiatalabb, de magasabb, 75 méteres; építését a 15. században kezdte el Guillaume Pontifs mester, s a 16. században fejezték be. Egyiken sincs sisak, utóbbi tetejét

nyolcszögletű terasz ékesíti. 56 harang kapott benne helyet.

A két torony között három kapu van; a középső a legkésőbbi, ez a 16. században készült, míg a bal oldali St-Étienne- és a jobb oldali St-Jean-kapu a 12. században. Mindhárom kaput hatalmas, csúcsos keret szegélyezi, a kapuk melletti fülkében apostolok, szentek, hitvallók, mártírok rendkívüli emberismerettel ábrázolt szobrai láthatók.

Ez a homlokzat ihlette meg az impresszionizmus egyik legnagyobb mesterét, Claude Monet-t is, aki 1892 és 1994 között több mint harminc képet festett a templomról; egyszerre több vásznon is dolgozott: a napszakok előre-

haladásával mozgott az állványai között, hogy minél jobban érzékeltesse a levegő és a fény változását.

Az épület harmadik tornya, a közép- vagy huszártorony alsó része a 13. században épült. Három évszázaddal később magasították meg, csipkés toronysisak azonban csak a 19. században került rá, ezzel magassága 151 méter, és így lett Franciaország legmagasabb ilyen jellegű épülete.

Forrás: Infostart.hu, Wikipedia
Fotó: BFM Normandie Twitter-oldala

A felújítás után újra látogatható Lúcia nővér szülőháza Fatimában

A felújítási munkálatok miatt több hónapig zárva tartott ház július 5-én nyitotta meg újra a kapuit a zarándokok és a látogatók előtt – adta hírül a fatimai kegyhely honlapja. A házban született és 14 éves koráig ott is élt az utolsó fatimai látnok, Lúcia dos Santos (rendi nevén Lúcia de Jesus e do Coração Immaculado).

Marco Daniel Duarte, a Fatimai Kegyhely Múzeumának igazgatója és a Lúcia nővér háza új múzeumi projektjének koordinátora hangsúlyozta a hely egyik különlegességét: ez egy olyan ház, amelyet nem csupán amiatt látogatunk meg, mert Lúcia itt élt, hanem azért is, mert ez egy olyan ház, amely nagyon fontos az életünk szempontjából, hiszen mintha a látnokgyermek ma is itt élne.

A házban utoljára Lúcia nővére lakott; a látnok egyik feltétele az volt, amikor 1981-ben a házat a kegyhelynek adományozta, hogy nővére, Maria dos Anjos élete végéig ott maradjon. A most kialakított kiállítás a „csend múzeuma” koncepciót követi – ahogyan Marco Daniel Duarte fogalmazott. A múzeumházak önmagukért élnek és azért a tanúságtételért, amelyet az emlékezés helyeként adnak, a falak, a bútorok révén. Az újrainvitáláson jelen volt José Ornelas, a Leiria-Fatimai Egyházmegye megyés-

delkezniük. Mit tegyünk? Emlékeznünk kell egy olyan korra, amely nem velünk kezdődött, de amely továbbra is inspirál és kihívást jelent számunkra! És az emlékezés szerepe, hogy ne hagyjuk magunk mögött, hanem inspiráljon minket – mondta a főpásztor.

A Dos Santos család múzeumává alakított háza a 19. század végi és a 20. század eleji vidéki lakóház formáját őrzi. A múzeumban megtekinthető három hálószoba, egy konyha, egy szövőszoba, egy raktár és a kemence helyisége. A Fatimához tartozó Aljustrelben található ház naponta 9 és 12.45 között, valamint 14 és 17.45 között látogatható. A belépés ingyenes.

1917. május 13-án egy Cova da Iria nevű helyen, a portugáliai Fatima közelében három pásztorgyermek, a tízéves Lúcia Santos és unokatestvérei, a kilencéves Francisco és a hétéves Jacinta Marto egy asszonyt pillantot-

tak meg, aki ragyogóbb volt, mint a nap. Az asszony imádságra buzdította a gyerekeket, és arra kérte őket, hogy minden hónap 13-án jöjjenek el a völgybe. A gyermekek teljesítették a kérést, és június, július, szeptember és október 13-án ismét megjelent nekik a Szent Szűz. (Augusztusban 19-én történt a jelenés, mivel 13-án a gyerekeket kihallgatás miatt fogva tartották.)

Lúcia nővér 1907. március 22-én született Aljustrelben. 1921-ben jelentkezett dorottyas nővéreként, néhány évet Spanyolországban töltött. 1946-ban visszatért Portugáliába, és engedélyt kapott, hogy a szigorúbb szellemű kármelita rendbe lépjen. 1949-ben örökfogadalmat tett Coimbrában, és haláláig ott élt. A kolostorban írta meg kétkötetes *Emlékezéseit*. 2005-ben, életének 98. évében február 13-án, vasárnap este a portugáliai Coimbrában adta vissza lelkét Teremtőjének. Az utolsó fatimai látnok boldoggá avatási eljárása folyamatban van.

Ferenc pápa 2023. június 22-én ismerte el Isten szolgáloja Lúcia de Jesus e do Coração Immaculado (született Lúcia dos Santos), a sarutlan kármeliták fogadalmas nővéreinek hősies erényeit.

Kuzmányi István Fatima című kötete megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest, V. kerület, Ferenciek tere 7-8. Nyitvatartás: hétfőtől péntekig: 9-18 óráig), vagy megrendelhető az Új Ember online könyvárúházból.

Forrás és fotó: Santuário de Fátima Kuzmányi István

